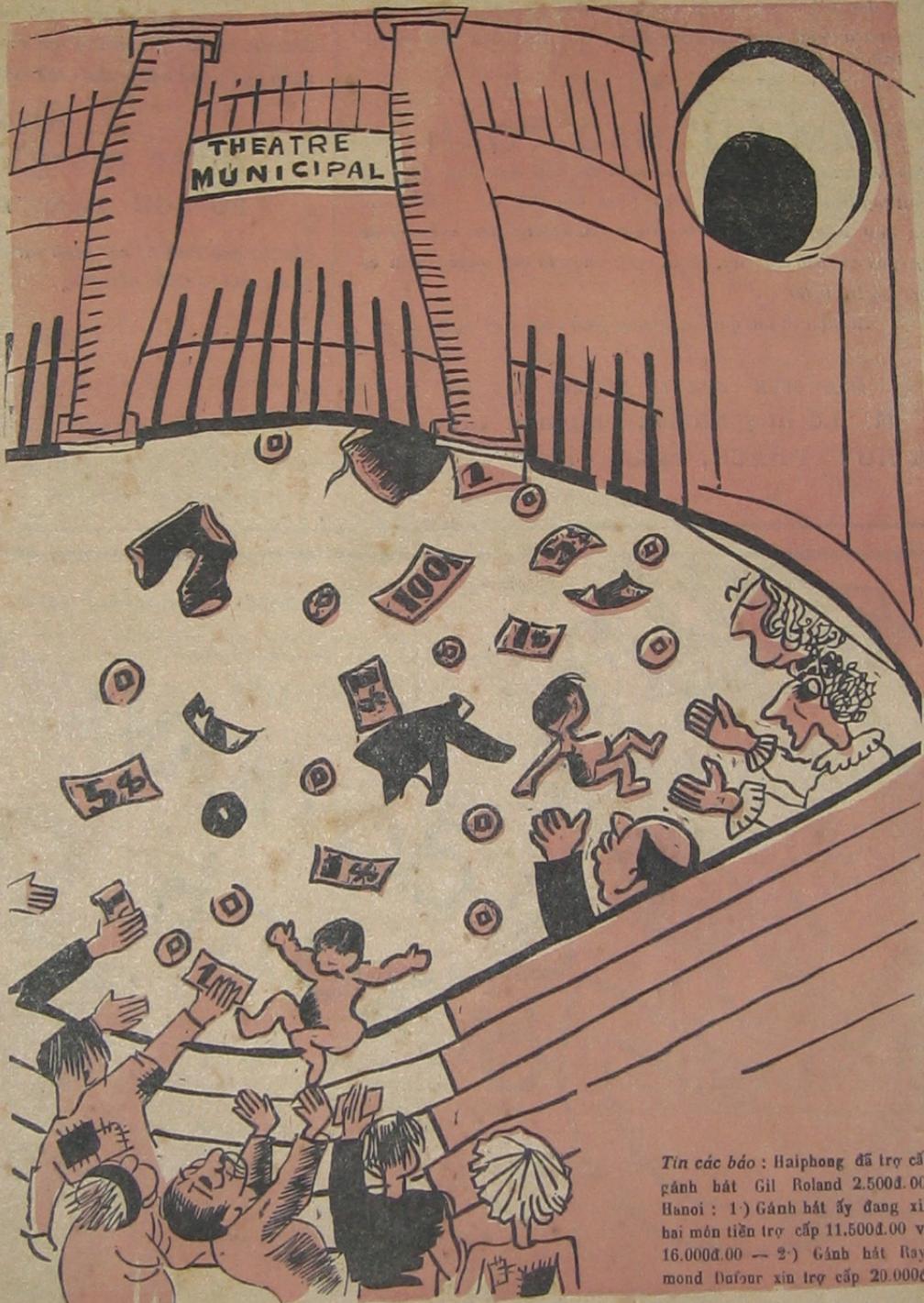

NGÀY NAY

NĂM THỨ TƯ — THỨ
BẨY 10 JUIN 1939,
SỐ 165 — GIÁ 0\$10
TÒA SOAN VÀ TRỊ SỰ:
80, ĐƯỜNG QUAN
THÀNH — GIÀY NÓI 874

Tin các báo: Haiphong đã trao cấp
gánh hát Gil Roland 2.500đ. 00.
Hanoi: 1) Gánh hát ấy đang xin
hai món tiền trao cấp 11.500đ. 00 và
16.000đ. 00 — 2) Gánh hát Ray-
mond Dufour xin trao cấp 20.000đ.

CON QUÁI VẬT CỦA THÀNH PHỐ

TRONG SỐ NÀY: Vụ từ chức của các hương
lý ở Phụ-Dực (BIÊU TRA VÀ PHỎNG VẤN CỦA PHÓNG VIÊN NGÀY NAY)

Muốn biết rõ những bệnh :

PHONG, LAO, CỒ, CÁCH, DỤC UẤT, BIÊN, CHÓ DẠI..

Phải đọc quyển :

Tử Chứng Thuyết Minh

Gửi thuyết kĩ càng từng bệnh một, dạy cách phòng bệnh, chữa bệnh : Phong, Lao, Cồ, Cách, dục uất, biên, chó đại. Có so sánh y lý Á-Đông và Âu-Tây — có sánh thuyết vi trùng học Á-Đông và Âu-Tây — có luận thuyết, có y án, có án bệnh, có y lý, có lý được, có tông luân...

Sách dày 164 trang, in đẹp, giá 1p00. Gửi bảo đảm thêm 0p15 trước.(trả mandat hoặc tem cũng được) Gửi linh hóa giao ngay, hết 1p35.

NAM NỮ BẢO TOÀN

Nói về những bệnh thuộc về sự sinh dục của đàn ông, đàn bà và những bệnh phong tình. Sách Ja in lần thứ ba — Đã được Hội lâm viện khoa-học bên Pháp (Académie des sciences de Paris) và các báo chí Tây, Nam, công nhận là một quyển sách có tranh giá trị, 0p60.

Ai mua cả hai quyển, không phải chịu tiền cước

MUA BUÔN, MUA LÈ DO NƠI TÁC GIÀ

M. Lê huy Phách, chủ nhà thuốc
LÊ HUY PHÁCH, 19 Gia-long — Hanoi

Đàn ông bại thận, đau lưng, vàng đau, ủ tai, rụng tóc, tiêu tiện vàng... hoặc di tinh, mộng tinh, hoạt tinh, liệt dương, sau khi khỏi bệnh phong tình : chảy nước mắt, đau lưng, tiền tiện vàng, có ít vón, ướt quần...

Có các bệnh trên, phải dùng :

LƯƠNG NGHI BỔ THÂN

số 20 của Lê huy Phách, giá 1\$00

Các bệnh khỏi hết, kiên tính, cổ khí, tăng thêm sức khỏe, tốt cho đường sinh dục.

Lậu, Giang mai chưa tuyệt nọc : tiêu tiện trong đặc bất thường, có vún (filaments), quỉ đầu ướt đỏ, thường có mụn đỏ khắp người mà ngứa, thân thè mỏi mệt...

Phải dùng

TUYẾT TRÙNG số 12 giá 0\$60

BÒ NGŪ TẶNG số 22 giá 1\$00

của Lê huy Phách, các bệnh khỏi hết, khỏi tuyệt nọc bệnh Lậu, giang mai — Chắc như vậy :

Nhà thuốc

Lê huy Phách

19, Bd GIA-LONG — HANOI

Khắp các tỉnh: Trung, Nam, Bắc, Ai-lao, Cao, Mèn đều có đại lý.

The advertisement features two illustrations of cigarette packages. The left package is white with 'JOB' in large letters and 'CIGARETTES IMPORTÉES D'ALGER' below it. The right package is dark with 'JOB' in large letters and 'CIGARETTES SOCIETE JOB ALGER' below it. To the right of the packages, there is a large, stylized text 'ỚI ĐỎ HAVANE 0,12' and 'ỚI XANH 0,06'. Below this text, there is another illustration of a cigarette package, identical to the ones above but oriented vertically. At the bottom, the text 'TUYỀN BUÔN TẠI XỨ AN - DÉ - RI' is written in a bold, decorative font.

NĂM 1938 CÓ TRÊN MỘT TRIỆU NGƯỜI ĐAU!!

Năm vừa rồi có hơn triệu người bị bệnh : ưng, nhọt, phát ban, hột xoáy, tràng nhạc, đau mắt, nhức đầu, đau lưng, tức ngực, sưng vú, ghè lở...cùng các chứng bệnh ngoài da.

Những người đó đều nhờ thuốc Cao « Con Rắn » hiệu NHÀNG-MAI, được lành mạnh như thường.

Thuốc cao này là một món thuốc già truyền lâu đời, thần hiệu vô cùng. Lưu hành khắp Đông-pháp, từ Nam chí Bắc, từ thành thị đến thôn quê, chỗ nào có cheo biển « Nhành Mai » đều có bán. Năm vừa rồi, sau khi tinh sò, chúng tôi đã bán được trên một triệu hộp vừa lớn, nhỏ, hàng Op20 và Op12, thực ra một sự không ngờ !!

Người nào đã dùng đến thuốc này cũng đều lấy làm lạ cho sự linh nghiệm kỳ của nó. Có người đâu đến bệnh đau lưng, tối, dán một miếng nơi lưng sưng, hết liền. Nhức đầu, dán hai bên thái dương, trong tiếng đong hồ khỏi nhức. Đau mắt hay trẻ con cảm mắt, dán trán mồ hôi, hút nhử, giáng hỏa, không chói, mau khỏi lâm. Nước ăn chán, dán một miếng, chóng bớt miếng và lên da. Còn nói chi đến mấy bệnh như : ưng, nhọt, hạch, tràng nhạc, ghè, lở, v.v. đã dùng đến thuốc cao « Con Rắn » này đều thấy hiệu nghiệm trước mắt, mà cho là hay như thuốc Tiên vây. Vì thuốc này đau đâu dán đó, có tài hút, nung mủ, hay làm tan chỗ bị đau, thử nhất như : ưng, nhọt, hạch, hột xoáy và những chỗ xung nhức khó chịu.

Chi nhánh phái hành nhà thuốc Nhành Mai toàn xứ Bắc-kì

NGUYỄN VĂN ĐỨC

11, Rue des Caisse — Hanoi

BẮC-LÝ : Hà-dông : Nguyễn văn Hiền, 27 Bd République. Nam-dinh : Thủ 269 Paul Bert, Việt-long 28 Champeaux. Thành-hoa : Gi Long 71 Grand Rue Haï-đông : Nguyễn day Bản 17A Maréchal Foch. Phap : Ma-tinh 60 Paul Doumer. Ông-bí : Nguyễn văn Lé. Thủ nguyễn : Trần văn Kinh Avenue Bắc can lồng hòa : Khánh Thịnh Rue Bé nhất. Ninh-binh : Ich Tri 41 Rue Marché. Chora : Ô văn Kim. Bắc-kạn : Trung phúc An Rue Gallieni. Bắc-Nuc : Trần văn Ngo. Cao-bằng : Nguyễn văn Hòa 93 Maréchal Foch. PhuLangThuong : Đoàn thị Trà 54 Đạo Đường v.v.

Những bệnh ở thận

Những người liệt dương, di, mộng, lãnh tình ; những người tinh khí bất cỗ, giao hợp chống xuất tinh ; những người hay đau thắt, mỏi xương, xanh xao, vàng vọt ; những người mắt sáu, má lõm, tinh lực quá nhiều ; những người có đê không nuôi, biếng muộn con cái ; những người tinh thận bất giao, hay thủ dâm ; những người tiền tiện vàng đỏ, mắt mờ, lưng đau...dùng hết một hộp Kinh-tiến Tuy-tiến tức Khuang-hy Tràng-dương Kinh-tiến hoàn thi khắc hẳn trong người, rồi dần dần sẽ khỏi các bệnh ở thận và khỏe mãi mãi, mỗi hộp 1p00.

Cách chữa Lậu khỏi chặc chắn

Bị lậu khi phát ra, người thi thấy buốt tức, người thi thấy ra mủ, người thi thấy cả buốt tức, cả ra mủ mà lại ra cả máu nữa. Có người lại thấy nước tiểu vẫn trong (phần nhiều người bị lậu, nước tiểu hay vàng) đi đại tiện táo. Như thế chỉ dùng hết 1 lọ Liêu-hoa hoàn trong một ngày, bệnh dứt hẳn, và 2 hôm hết hẳn buốt, 5 hôm hết hẳn mủ. Mỗi lọ Liêu-hoa hoàn giá có Op50 (6 hộp 2p50). Nếu ai muốn chữa khón, chỉ lấy giá rất cao, mà có bảo đảm hẹn ngày khỏi.

20 năm còn tuyệt nọc

Bị Lậu hoặc Giang-mai chữa một cách cầu thả, sau khi qua thời kỳ thứ nhất, thường sinh ra những chứng buồn hoặc phối trong đường tiểu, mày gân, giật thịt, ngứa sào trên da, tiểu tiện khát vàng, lúc trong, thường vẫn đặc, có filaments, tinh khí loảng, giao hợp chống xuất tinh mà nóng như khuya ăn độc thấy trong người khác ngày, & miệng sáo thường ướt và đât. Bệnh như thế dù mới có độ 12 năm hoặc tới 15 năm, 20 năm chỉ dùng hết 2 hộp Bồi-nghuyên Tiết-trùng (1p50 một hộp) kèm theo với 1 hộp Tiết-trùng lậu (1p00 một hộp) trong một thời hạn rất ngắn, thì cam đoan là khỏi hẳn.

I HƯỢNG - ĐỨC 15 Mission, — Hanoi

BẮC-KỲ : Haiphong Văn-Tân 37 Avenue Paul Doumer, Nam-dinh Việt-long 28 rue Champeaux, Ninh-binh Ich-Tri 41 rue du Marché, Bắc-ninh Vĩnh-Sinh 164 rue Tiền-an, Uông-bí Mai-viết-Sing 27 rue Vernay, Hải-duong Quang-Hoy 25 Maréchal Foch, Hà-dông Minh-Long 25 Ng-bùu-Bô, Nam-Hưng 13 Gia-long, Thái-binh Minh-Châu 36 Jules Piquet, Cao-bằng Hoàng-hàng-Tuấn 15 Pavie, Ng-xáu-i-biêm 64 rue Vườn Cam Bắc-giang Vĩnh-Hồng, Vĩnh-yên Mme Ng-thị-Nâm 47 Mai-trời-g-Các, Phủ-ý Việt-Dân Bd Principale, Sơn-lây Thái-Hòa 15 Amiral Corbet, Thái-binh Minh-Đức 97 Jules Piquet, Ich-Nguyễn 129 Bé-nhì, Tuy-en-Quang Vĩnh-Thịnh 40 rue An-iac, Y-n-báy Tam-Đông 23 Place du Marché.

TRUNG-KỲ : Nha-trang Ng-dinh Tuy-en Tailleur, Vinh-Sinh-Huy Duy-điếm 25 Maréchal Foch, Thành-hoa Thái-Lai 72 rue Bến-thủy et Grand Rue, Huế Thành-Niên 43 rue An-cyn, Tam-quan Trần-hoa-Đạo Commerçant, Faisou Hồng-kiết 126 rue des Cantonnais, Tourane Lê-công-Thanh Avenue du Musée, Vinh Ngô-Nhu 49 Maréchal Foch.

Sâm Nhung Bách Bồ Hồng - Khê

Lấy trân cát ở cơ quan sinh dục của các loài vật rất mạnh chế luyện với Sâm Cao-ly, Lộc Nhung cùng với các vị thuốc bổ quý giá, nên dùng nó dần ngay đến thận và bộ máy sinh dục của người ta làm cho trẻ lại, khỏe ra như người được tiếp hạch, sinh ra nhiều tinh huyết, tinh ngọt miếng, ngủ yên giấc, tinh thần minh mẫn, bền trí nhớ lâu, đại tiện nhuận, nước tiểu trong, khỏi đau lưng, bốc hỏa. Các ông đang trong 2 ngày sẽ thấy tràng dương cổ khí, tinh đặc, trong khi phòng sự không thấy nhoc mệt. Nếu ai có bệnh di tinh, lãnh tình, mộng tinh cũng khỏi. Đàn bà dùng được huyết tốt, kinh điều ; bà nào có bệnh kinh nguyệt bất điều sinh ra các chứng đau bụng, đau lưng, bốc hỏa, ra khí hư (bạch đai ha) cũng khỏi. Bà nào nuôi con thì tốt sữ, có chửa thì khỏe thai. Các cụ già đau lưng đau mông mỏi mệt, kém ăn kém ngủ hoặc có bệnh ho, bệnh thở dùng cũng khỏi cả. Trẻ con dùng thuốc này sạch cam sài, bò ti, tiêu thực. Nói tóm lại tất cả nam phụ like su, nếu ai cần phải bồi bò sức khỏe thì không còn có thứ thuốc bồ gi hay bằng thuốc Sâm Nhung Bách Bồ Hồng Khê này. Thuốc thơm ngon dễ ăn ; các ông dùng thử hao sáp vàng, các bà dùng thử bao sáp trắng. Mỗi ngày ăn 2 viên vào 2 bữa ăn sáng và tối, trẻ con mỗi lần ăn nửa viên nhai chieu với chè nước chè. Mỗi hộp giá 1p.00

Thuốc Hồng - Khê số 47

Thuốc « Trang Dương Kien Thien dai bô thận Hồng-Khê » số 47 chế bằng Hoàng-hoa ngự-phiên, Hải-cầu-thận, Yến-quảng, Sâm Nhung với các vị thuốc vừa bồ vừa ngọt. Giúp cho sự giao hợp được theo ý muốn. Giúp cho người dương sụ yếu, « bất lực », liệt-dương » được mẫn nguyện, dễ thụ thai. Làm cho người vô tinh lãnh đạm trở nên người da tinh vui vẻ. Sau khi dùng thuốc này 6 hay là 12 tiếng đồng hồ, có hiệu quả hiển nhiên. Muốn chứng cho những lời nói trên đây, các ông các bà dùng thử một gói Op 25, sẽ thấy phòng sự mạnh khỏe lâu bền gấp mấy lần khác và sau lại thấy tinh thần minh mẫn không một chút nhoc mệt. Thuốc này chuyên trị bô thận, kiêm tinh, sinh kbt, chữa bệnh liệt dương, bệnh tinh mao xuất. Mỗi chai lít giá 1p.00. Mỗi gói dùng được một ngày giá 0p.25.

Thuốc « Cai Hồng - Khê »

Không chém lăn chát thuốc phiện (nhà Đoàn đã phân chát), nên ai cai cũng có thể bô hàn được mỗi ngày hút một đồng bạc thuốc phiện, chỉ uống hết hai hào thuốc cai là đủ không phải hút nữa vẫn đi làm việc như thường, thuốc viên Op.50 một hộp, thuốc nước 1p.00 một chai. Nghiên nhẹ chỉ hết 1p.00, nghiên nặng hết 5p.00, 3p.00 là bô hàn được, nếu sai nhời, xin trả lại tiền gấp đôi.

Thuốc phong tình Hồng - Khê

Giai thép ma được ngang trời ! Thuốc Hồng-Khê chữa những người lảng lơ ! Hai câu Sâm truyền này, ngày nay quả thấy trong nghiêm, và nếu đến Hồng-Khê thì ai cũng nghĩ đến thuốc lậu và thuốc giang-mai ; ai bị lậu không cứ mới hay kinh niêm uống thuốc lậu Hồng-Khê số 36, mỗi hộp Op.50 cũng khỏi rút nọc, ai bị bệnh giang-mai không cứ về thời kỳ thứ mấy, mới hay đã nhập cốt rồi, uống thuốc giang-mai Hồng-Khê số 14 cũng khỏi rút nọc một cách êm đềm không hại sinh dục (mỗi hộp giá 0p.50) nên khắp các nơi đâu đâu cũng biết tiếng,

Nhà thuốc HỒNG-KHÊ 88, Phố Chợ Hôm, Hanoi (Route de Hué)

Lem mạch cho acu, bắc thuốc cháp, và có hơn 100 món thuốc hoàn, tán, cao, già truyền và kinh nghiệm, chế sẵn đóng hộp, đóng chum theo phương pháp Áo-Mỹ bán khắp các nước Nam, bán sang cả Tây, Tàu, Ai-lao, Cao-mén, chữa đủ các bệnh nguy hiểm người lớn, trẻ con. Bệnh nào thuốc ấy, và đặc chí rõ ràng và với rõ bệnh căn, hết rất ít tiền mà bệnh mau khỏi. Các thứ thuốc của nhà thuốc Hồng-Khê đã được Hội-chợ Haiphong năm 1937 được quan Toàn-quyền và quan Thống-sử ban khen, các báo tây, nam tò lòi khuyến khích, được thưởng « Bội tinh vàng » và được « Bằng khen » tại Hội-chợ Huế. Kỳ đầu vào công nghệ, kỹ thuật tại Hội-chợ Hanoi 1938 được quan Thống-sử ban khen và được thưởng « Bằng khen vàng ». Có biểu 2 cuốn sách thuốc : « Gia-dinh Y-dược » và « Hoa-Nguyệt Cầm-Nang ». Khắp các nơi ở

Đại-ly, mua thuốc Hồng-Khê xin nhận ký đầu hiệu Phật 12 tay.

CUỐN SỔ

Hanoi — 30 mai. Thị Bang Bánh.

Các đầu bài :

Luận : « sự ích lợi của tôn ti trật tự. »

Khoa học : sức mạnh và áp dụng của roi mây »

Toán pháp : « một phút, vụt một người được 48 roi. Vụt luôn 5 người trong nửa giờ, hỏi mỗi người nhận được bao nhiêu roi. »

Nam-Định — Ninh văn Khắc không trúng cử phó lý cáo, quay ra chém cử tri. Tin này đồn đi, những người vừa rồi không bao cho bọn ông Vũ Văn An, gấp mây ông hội viên thành phố trượt đó, cứ thấy ròn ròn.

Nam-Kỳ — Ông Thần một làng nọ báo mộng cho hương chức, đòi lấy vợ. Hương quản dâng ngay con gái mình mới 17 tuổi. Cô dâu, khi rước đến gần đình, mênh hoài người ra. Như vừa trải ái ân. Biết thế tràn gian chả ai dám mó đến vợ thần, cô vợ thần định cải giá, lấy thần khác. Hiện, cô đang chờ các thần báo mộng.

Hanoi — Hội đồng thành phố đang phán ván quá ! muốn được các ban kịch gil Roland và Raymond Dufour diễn ở đây, phải trả cắp cho ban dưới 20 000đ., ban trên hai món tiền 11 500đ. và 16.000đ.

Muốn xem gấu, khỉ... làm trò ở bách thú, mỗi năm phải tốn 4.000p.

Giết khỉ, xem kịch ?
Bỏ kịch, xem khỉ ?

Huế — Tập phòng không. Tất đèn. Đánh trận giả. Vài người bị thương thật. Họ đã được mang vào nhà thương thật để chữa thật.

của Tô Tử

Ông Người

Về tây

ÔNG GINESTON về Pháp.

Theo lệnh trên, ông đã đáp máy bay về ngay, đè Nha Thương Chánh lại với những công cuộc bỗn dở.

Ông là giám đốc nhà ấy. Và là người đã can đảm gửi tờ thông tư cho thuộc hạ dặn phải đè dặt trong lúc bắt rượu lậu, nhất là lúc tìm thấy bã rượu ở ruộng nương xa nhà khồ chủ.

Hơn nữa. Trước Đại Hội nghị kinh tế kỳ bắt thường vừa rồi, ông đã bênh vực cho tư tưởng ở đây. Không những ông phản đối thuế quốc phòng đánh

vào các sách học, ông lại còn yêu cầu các sách vở chữ Pháp khỏi chịu thuế 5,50/- nữa.

Nhưng hình như có người đã không bằng lòng ông, cho nên ông đã phải gọi về bên bộ một cách đột ngột và vội vàng. Người nào vội vậy ? Có lẽ không có ai cả, chỉ có rượu. Bởi vì rượu mạnh lắm. Rượu, nhất là rượu ty, dân Annam uống vào thì say, ông Gneston có uống thì uống, chứ đừng dung vào.

Ông đã dụng vào. Có lẽ vì thế nên ông được đi máy bay về bên bộ. Vì nếu chỉ để nói rõ về tình hình Đông dương thì Ngày Nay chúng tôi cũng có vài người biết rõ lắm, bên bộ có cho máy bay đến mời sang đâu !

Đi tây

ĐỨC BẢO ĐẠI và gia quyến đã đi tây. Có ông Phạm Quỳnh đeo kính bộ gá, và ông Ng-tiễn-Lang đem cảo bút theo hầu hạ.

Người ta thi thầm với nhau, không biết Hoàng đế đi tây để làm gì. Theo báo Xứ Sở, thì mục đích to tát lắm : yêu cầu nước Phap quay lại thi hành cho đúng hòa ước năm 1884 và trả lại nhà vua một ít quyền lực. Nhưng theo nhiều người thì cuộc viễn du ấy cốt là để đức Kim Thượng có dịp tỏ lòng trung thành với nước Phap trong lúc tình hình quốc tế nghiêm trọng.

— Không phải, có người bảo. Ngài sang Phap chỉ là để điều trị cái chân gãy và thăm dinh thự mới mua, ở Cannes.

Nhưng người khác lại bảo rằng đức Bảo Đại sang Phap chỉ có một mục đích : là đi chơi, cho đỡ buồn.

Dù sao, thế nào ngài chẳng đến Cannes hưởng cái khoái nhìn dinh thự mới sắm rồi lên Paris hưởng cái thú nghiêng mình trước đài chiến sĩ... không quen biết, và tỏ lòng trung thành với tổng thống Lebrun.

— Còn ông thượng Quỳnh họ Pham thì cái sung sướng khoái hoạt không phải ngôn nữa. Lần trước ông đem sang cái áo đoạn xấu xí thì ông mới phải giấu

đi, lấy bộ lót áo tây khoác lên, chứ lần này thì lông lẫy những màu gấm hồng, màu ngà của thẻ bài, màu hổ, màu ủng, hẳn là ông không phải theta mà giấu đi nữa. Ông tha hồ mà khoe trong lúc ông Lãng theo gót ông mà đọc diễn văn.

Còn dân Annam ? Họ cũng có cái thù được biết rằng cuộc viễn du sẽ tốt cho họ đến hàng trăm vạn.

Nhà hát lớn

Ô HANOI và Hải Phòng, có hai tòa nhà đẹp thì không đẹp nhưng đồ sộ và đắt tiền lắm : đó là hai nhà Hát lớn của thành phố mà dân nghèo gọi một cách ngây thơ là nhà hát tát.

Đắt tiền không phải là vì saxe mất nhiều tiền của thành phố mà thời. Mỗi năm, dân thành phố còn phải cung cấp vạn dây nữa.

Cung cấp các gánh hát tát.

Hắn có người cho là lạ hệt saxe. Vì họ thấy các hội thiện tổ chức các cuộc vui ở nhà Hát lớn đều phải trả tiền thuê rạp cho thành phố cả. Các hội thiện còn thể, huống hồ một gánh hát nhà nghè.

Nhưng đây là nhà nghề tát.

Cho nên thành phố không những cho họ diễn không lấy tiền mà lại còn phải vỗ thêm tiền ra hiến họ nữa. Hiện giờ thành phố Hải Phòng đã nhất định bỏ ra ngàn sáu bạc để làm quà yết kiến gánh hát Roland. Còn thành phố Hà-nội thì đang luồng lự, không biết nên bỏ vạn mỗi biểu gánh Roland hay hai vạn

biểu một gánh khác, hay là đang lúc thiếu tiền này, bỏ cả ba vạn mỗi biểu cả hai gánh cho thêm vui.

Biểu như vậy, dân thành phố được một mối lợi to ghê : là bỏ tiền túi ra để đến xem gánh hát kia dến, và nếu không có tiền, thì được ngâm nghĩ đến cái thủ sẽ được xem, nếu có tiền !

Nụ cười đê quốc Phap

TỜ BÁO MATCH, dưới mục « Bé quốc Phap mỉm cười với các bạn » có đăng những hình các cô con gái của các xứ thuộc địa và bảo hộ của nước Phap và tán dương những nụ cười của các cô, những nụ cười tinh tú, êm đep.

Hay lắm. Nước Phap là một nước có trăm triệu người dân ông, và it ra cũng một số ngang chừng ấy dân bà con gái. Và từ đây người cùng nước với nhau hẳn là quen biết nhau và it ra đối với thuộc địa, người ta sẽ không có thè nói riếu rằng : « Người Phap là một người không biết địa dư »

Và có lẽ vì thế, nên tờ báo Match

và VIỆC

đã dâng ảnh một cô con gái ở Đông dương lên để cho người ở mảnh quốc biết mặt mà nhìn nhận người cùng ước. Ành cô con gái ấy là ảnh một cô Mèo - và bên cạnh, tờ báo lớn kia chua câu phê bình sác đáng rằng :

« Đông Pháp - Cách trang điểm của người Xiêm, than ôi, lai bất rắng - thường đẹp lâm - phải đem nhuộm đi, hoặc bằng giàu - không, hoặc bằng một thứ son riêng ».

Thật là đã biết rõ nhau lâm, hỡi người cùng nước ở báo Match ! Dân Xiêm chúng tôi gọi là dân mèo, dân Cao mèn, dân An-nam, và nếu xưa nay chúng tôi không dùng giàu - không nhuộm răng bao giờ, đó chỉ là chúng tôi không biết giàu - không là thuốc nhuộm răng mà thôi : từ rầy về sau chúng tôi sẽ theo lời các ông mà nhuộm răng bằng giàu - không để tỏ tình thân thiện với người cùng nước và để cho người ngoài - khôi biết rằng dân Pháp không biết rõ người cùng nước họ.

Xứ Đông dương giàu lâm

NGUỜI TA thường bảo xứ Đông Pháp nghèo, nghèo lâm.

Nhưng đó là tin của các nhà báo, mà tin làm sao được miệng các nhà báo !

cơm không có mà ăn, áo không có mà mặc, tuy làm lụng suốt ngày suốt đời ? Họ hàng vạn, hàng triệu như số tiền lãi của các hằng kia vậy.

Nhưng đó là người bẩn xú, không kẽ đến họ có phải là Đông dương giàu không ? Vậy thì ta không nên kẽ đến họ nữa, là được rồi.

Hoàng Đạo

CÂU CHUYỆN hàng tuần

NHƯỜNG LẦN TÔI ĐÃ PHẢN NÂN VỚI Ông hội viên hội đồng thành phố Lê Thăng rằng thành phố quá nghiệp với các việc thiện : xin tráng vải quảng cáo, mất tiền, thuê nhà hát lớn, mất tiền. Lần nào ông Lê Thăng cũng cười nhăn nhó bảo tôi :

— Quỹ thành phố đương có những lô đất cần phải lấp. Vì thế, thành phố không thể cho không ai cái gì được. Về thành phố lấy có 75 đồng, tiền thuê nhà hát một tối là nề nang quá lâm rồi. 75 đồng chỉ đủ trả tiền điện và tiền cảnh sát.

Rồi chúng muốn lời oái của mình có vẻ chất chẽ, bắt đi bắt dịch, ông Lê Thăng tiếp thêm :

— Nay giờ thì đến ông giờ cũng không xin được diễn không tại nhà hát lớn nữa.

Thế mà nay có những người mạnh

hơn ông giới !

Nhưng người ấy là mấy ông chủ ban kịch, « quý khách » của hai thành phố lớn Bắc-kỳ ta.

Một người không những đã được thành phố Hải-phòng cho phép ban kịch của mình diễn không phải trả tiền thuê tại nhà hát lớn của thành phố, mà còn được thành phố ấy trọng trọng các thêm một món tiền hai nghìn rưỡi đồng.

Thực là cảm động !

— Nhưng đó là việc xẩy ra ở thành phố Hải-phòng, ông Lê Thăng có thể sẽ trả lời thê,

Còn ở thành Phố Hà-nội chúng ta thi khen nào... ? Ở thành phố Hà-nội ta hiện ban kịch nói trên mới đương xin diễn, và xin kèm vài món tiền phụ cấp nữa : nghe đâu 41.500 đồng và 16.000 đồng. Ngoài ra còn một ban kịch nữa xin diễn và 20.000đ phụ cấp.

Ông Tân Đà tạ thê

Thực ra, xứ Đông dương giàu lâm. Chẳng thế mà công ti nào sang đấy làm ăn cũng trở nên giàu có hàng triệu, hàng ức, mỗi năm lợi hàng ức, hàng triệu.

Thí dụ như Đông-pháp ngân-hàng năm 1938 lãi tới 69 triệu rưỡi quan tiền tây, hơn năm 1937 8 triệu quan, hằng rượu Đông-pháp năm 1938 lãi gần 18 triệu quan, hơn năm 1937 mươi vạn quan ; Công ty đào diền Cao-xu Đông dương năm 1938 lãi 23 triệu quan, hơn năm 1937 trên tám triệu quan ; Hằng Cao-xu Đông dương lãi năm 1938 27 triệu quan, hơn năm 1937 gần 5 triệu quan.

Đấy, đại khái như thế cả, đại khái ông chủ hằng nào cũng có thê hút xi-gà, uống sâm banh không bao giờ hết tiền. Như vậy, chẳng phải là xứ Đông-pháp giàu là gi.

Thế còn... còn những nhà hàng tối, những người sống khồ sơ vất vưởng,

Ông Tân Đà mất đi, tình cảnh già quyeo thật là quẫn bách. Nhà thi sĩ xưa nay chỉ vồn giàu thơ chứ không giàu tiền, nên không dễ lại được chút gì, ngoại cài di sản văn chương

quý già. Bồn phận chúng ta là phải giúp đỡ bà Tân Đà với các con bà trong dịp này.

Chúng tôi sẽ nhận ở đây và sẽ chuyển giao cho bà Tân Đà những số tiền mà các bạn có lòng yêu gửi lại. Chúng tôi mong rằng các bạn hâm mộ nhà thi sĩ sẽ sẵn sàng hưởng ứng.

NGÀY NAY

Ngày Nay số sau sẽ có đăng tiêu sứ, và nhiều bài về thân thế cùng sự nghiệp của nhà thi sĩ.

CUỘC LẠC QUYỀN
Tòa soạn Ngày nay, ..., 12p 00
Trí sự, ..., 4p 00

NHỮNG VIỆC CHÍNH TRONG TUẦN LỄ

Tình hình Âu-châu — Cuộc điều đình Anh, Pháp, Nga vẫn chưa kết liễu. Nga đòi ba nước phải bảo đảm cho các nước ở vịnh Baltic và nếu Nga bị xâm lấn, hai nước Anh, Pháp, phải lập tức giúp Nga, không chờ sự quyết định của hội Quốc liên. Nga lại tuyên bố rằng : cuộc điều đình về thương mại với Đức đã thất bại

nhưng một ngày kia có thể nối tiếp.

Pháp đã hạ lệnh đóng một chiếc chiến đấu hạm hạng lớn thứ tư 35.000 tấn, lấy tên là « Gascoigne », mang đại bác 380 ly.

(Xem tiếp trang 20)

Vậy tại thành phố Hà-nội ta, hôm hội đồng thành phố họp để xét mấy cái đơn xin diễn và xin phụ cấp của mấy ban kịch kia, thê nào ông Lê Thăng chẳng quả quyết bác đi. Và cả các ông hội viên Pháp nữa thê nào họ chẳng quả quyết bác đi.

Tôi đã đoán được những lời hùng biện của ông Lê Thăng và mười hai ông hội viên Pháp. (À quên ! mười ba vì phải kè cả ông dân-tây Bùi Tường Chiêu)

Đại khái :

— Không thê ưng thuận các khoản xin phụ cấp được. Vì biết bao lần chúng ta đã kêu gào rằng quỹ thành phố thiếu hụt. Đề lấy cớ tăng thuế môn bài, đặt thuế cư trú, vận vân...

Chẳng lẽ nay chúng ta lại đem những món thuế mới tăng ấy mà « phụ cấp » cho mấy ban kịch ? Thành phố cần có một ban kịch, một ban khiêu vũ để chúng ta giải trí ? Nhưng phần đông dân Annam đóng thuế không thê giải trí bằng cách cao quý ấy được. Họ không hiểu kịch Pháp. Mà đầu cho họ có hiểu, họ cũng chẳng lấy tiền dân mua vé đi coi hát. Vì các ban kịch, và ban khiêu vũ chỉ được phép diễn không trả tiền thuê nhà hát, chứ không được phép diễn không lấy tiền

của những người nghèo đi coi hát nghĩa là họ không thê cho phép họ làm cái việc dại dột ấy.

« Nào chỉ có thê mà thôi đâu ! Xưa nay đã nhiều hội thiện, nhiều ban kịch Annam xin diễn tại nhà hát của thành phố, chúng ta đều lấy tiền thuê. Chẳng lẽ nay đổi với những ban kịch Pháp kia chúng ta lại vừa cho diễn không, vừa dài tiêu phụ cấp ? Làm thê chẳng hóa ra hai đảng khinh trọng cách biệt nhau xa quá ư ? Ngày nay người Pháp và người Nam đang hò hét Pháp-Nam thân thiện, Pháp-Nam bình đẳng, chẳng lẽ chúng ta lại đi làm một việc thực bất bình đẳng và chẳng thân thiện một tí nào.

« Vậy chúng tôi xin đề nghị : thành phố đã trảt lấy tiền thuê của các ban kịch Annam thì nay cũng cứ lấy tiền thuê của những ban kịch Pháp. Còn như mấy món tiền phụ cấp, thê nào chúng ta cũng không thê ưng thuận được. Không những vì quỹ thành phố đương thiếu hụt, mà vì là m như thế chúng ta sẽ gây lòng căm tức của bọn dân nghèo đóng thuế... »

Dứt lời hùng biện, tôi đoán nghe thấy vang lên tiếng hồi vỗ tay trong đám dân Annam đến dự thính.

KHÁI - HƯNG

CÔ GÁI GIANG HỒ XÓM MONTMARTRE

MỘT TRUYỆN NGẮN Ý-ĐẠI-LỢI của MURA

THẾ LƯU dịch

HEO tôi trưởng tưống, Paris là nơi trí thông minh có thừa, sự thầm thức có thừa, tinh sa sí có thừa, dịp đàm đưổi, dùờng tôi lỗi, sự khoái lạc có thừa.

Sau mỗi tuần lễ, tôi cố tìm lấy một điều nhận cho những ý nghĩ kia là đúng. Nhưng bọn đàn bà mà tôi đã gặp, nhiều người còn xa mới thực là đẹp, ăn mặc còn xa mới lịch sự, còn xa mới khéo phấn son; tôi lại đã trông thấy ở khắp phố phường những dân thị thành — hảng tầm thường nhất, vô vị nhất — sinh nhai theo một nhịp chật vật cuộc đời thiêu nǎo và túng thiếu của mình. Sự kén cỏi ở khắp nơi, khắp nơi một màu buồn bã xám mờ, một quang cảnh quê mùa và nhất là, phải, nhất là một vẻ thiếu thốn. Kẻ nào không chính phục được Paris thì chỉ có một cảm tưởng, là không bao giờ mình làm nổi việc gì hết.

Có Trời biết được tại sao tôi hôm ấy lại có một ý tò mò mãnh liệt khiến tôi nghĩ đến hạng « gái đêm » rải rác ở vào khoảng từ xóm Montmartre đến ga Saint Lazare. Tôi bèn thông thả bước vào phố Laferrière, phố Budapest và phố La Bruyère — về mây nơi này, Jean Gravigny đã viết hẳn một cuốn hành trình hoa nguyệt. Tôi vốn ao được xem xét những nhan sắc ban đêm kia.

Đến đầu phố Laferrière, đã có một lúc tôi lưỡng lự.

Một người con gái còn trẻ hết sức, mảnh mai một chiếc áo đèn hết sức chải chuốt, đang thông thả đi, đi lại, chúc chúc lại nhau về phía sau. Tôi liền đề ý bắt chước chị ta và cũng đi đứng như chị ta, bước đi uể oải, toàn thân khi thì dựa ngả hết về bên kia, khi thì nghiêng hết về bên kia, để giữ lấy một vẻ uốn eo trễ tràng có thể hiện lộ được ở thân thể người đàn bà hết cả những chỗ kích thích được dục tình và khoái lạc. Nhưng hết giờ này sang giờ nọ vẫn không một người nào giữ tôi lại. Lúc đó đã gần mươi giờ đêm. Tôi đã bắt đầu hơi hơi đợi và thấy mỏi mệt; tôi không quên bước đi có lè lối ấy, nên tôi thấy rời rã cả người. Chị kia nhận thấy vẻ bõ ngõ ngượng ngùng của tôi và đi lại gần tôi. Chị ta hỏi tôi bằng cách rất suông sǎ:

— Mày ăn cơm rồi chứ?

— Chưa. Nhưng tôi thấy đói rồi.

— Tao cũng vậy, nhưng tao không có xu nào, tao vừa hụt mất hết người khách! Mày, mày có tiền không?

— Có chút ít...

Mura là một nữ sĩ được hoan nghênh nhất trong các nhà văn phụ nữ ở nước Ý. Tác phẩm của bà (có trên hai mươi cao) kể từ năm 1917 là năm bà bắt đầu viết) đã dịch ra tiếng Anh, tiếng Y-pha-nho, tiếng Đức v.v. Cái hay trong tác phẩm bà là do một sự chân thật ngọt ngào nghệ và lành lẹn; bà diễn đạt tư tưởng, thuật lại những nhịp trái tim thồn thức bằng những lời bao dạn, đượm một ý vị hài hước rất nhẹ, phảng phất như một thứ hương thơm.

Trong truyện chúng tôi dịch dưới đây, bạn đọc Ngày-Nay thường thức một câu chuyện giản dị kể bằng một giọng chắc chắn; tình thế cảm động gợi lên một cách bình thản và hết sức tự nhiên.

— Đủ cho hai đứa chứ? Mai thì đến lượt tao đây.

— Đủ cho hai đứa. Đi ăn với tao đi.

Tôi đề nghị chị ta đưa đến một hàng cơm nhỏ xóm Montmartre, là nơi chị ta có nhiều người quen và là nơi chị ta tuyển được những khách chơi rộng rãi nhất, tôi cùng với chị

ta ngồi ở một cái bàn trong góc. Một anh hầu bàn đến vồn vã chào hỏi chúng tôi:

— Khá không? Musette?

Musette trả lời rằng khă được là nhờ gặp được tôi và được tôi đãi ăn. Nếu không được thế thì chẳng khă tí nào, và chưa có bao giờ chị ta gặp phải buổi nào suông như

buổi hôm đó.

Hai đứa chúng tôi ăn uống ngọt miêng lâm. Cái buổi lượn phố tuyệt thú vừa rồi lại còn khiến cho tôi thấy rất ngon một món canh mà Musette nồi giận trả lại nhà hàng:

— Lucien! Thế này thì không thể nuốt được!

Tôi chăm chú nhìn người bạn một tối của tôi. Chị ta không để lọt khỏi mắt một người nào trong bọn khách hàng ngồi ở những bàn khác và ngay từ lúc ấy đã gạt ra ngoài những người khách mà trong ý tưởng chị ta và theo cái hiểu dò xét riêng, chị ta cho là không xứng để chị ta mời mọc.

Lucien hồn hở đến bên bàn chúng tôi nói:

— Ngày Musette này! Cái thằng cha ngồi ở trước mặt chị kia vừa mới ra hiệu cho tôi đây, chị có rõ không?

— Rồi như khỉ giờ! Mà tối nay tôi đặt giá cao kia đấy, vì tôi đã ăn uống no nê rồi!

Lucien liền đến điều đình với người đàn ông nhưng dáng nhẹ nhàng Musette, hắn lại chỉ nhìn tôi và làm thân bằng những dấu hiệu nhô.

Musette lật vẻ thất vọng bảo tôi:

— Gọi mày kia đấy!

Tôi thấy mặt tôi đỏ bừng lên đến chân tóc.

— Gọi tôi? (tôi kinh ngạc không biết chung nào mà tâ). Gọi tôi à? Để thường Lucien điên hay sao? Tôi!

— Gi? mày làm sao?

Giọng nói của Musette có vẻ ngờ vực đến nỗi ngay lúc ấy tôi không có can đảm thú thực.

— Tao đã có người đợi mười hai giờ đêm nay. Bây giờ muộn mất rồi không thể nhận món khác được nữa.

— Hoài của! Món này khá đấy..

Lucien lại gần tôi với điều bộ rãnh nhã nhặn, có ý mong được tôi dãi nhiều tiền. Hắn bảo tôi:

— Người ta gọi cô đấy. Ông khách muốn mời cô ở chơi với ông ấy tối nay trong một khách sạn. Ông hỏi xem cô có được rồi không.

Musette đỡ lời:

— Cô ấy có khách 12 giờ đêm nay rồi. Anh bảo với thằng cha ấy lại dắt bàn này nói chuyện. Ta sẽ tìm cách thu xếp xem.

Thằng cha ấy đến bàn chúng tôi, mời chúng tôi uống champagne, trả bộ tiền bàn và mặc dùn cái việc « bận khách nửa đêm » của tôi, hắn ta cố điều dinh cho ý muôn của hắn với « công việc » của tôi được ôn thỏa. Hắn bảo tôi:

— Tôi xin đợi cho đến lúc cô rồi.

Musette ghé gần lại tôi nói thầm:

— Bừng làm mặt ngốc thế! Bừng để nó chuồn mất!

(xem tiếp trang 19)

1.000 cái mành trúc

« Oforêstor »

bán trong hai tháng

Gần khắp các thị trấn to ở Đông-pháp đều có mua buôn vì dễ bán và có nhiều lãi.

Những đám cưới, đám thọ mà mừng nhau bằng mành trúc « OFORESTOR » thiệt là hợp thời và quí giá.

Mua buôn, mua lẻ, đặt thửa theo ý muốn

VIỆT-HOA

31, SINH TỬ — HANOI

Ở xa gửi linh hóa giao ngân tiện lợi

B A
của THIỆN-SĨ

Mưu mạo.

ONG Lê tràng Kiều là một người lầm mưu mạo. Người ta đã được biết khi còn ở Hanoi-báo, ông khôn khéo xui gục chính phủ đóng cửa báo Phong Hóa. Vì thế, nên hồi ấy ông đã có cái biệt hiệu « Lê tràng Kiều của chánh phủ trị ».

Bấy giờ đến chủ trương Tieren Thuyết Thứ Năm, ông cũng lại nghĩ được nhiều mưu mạo không kém. Những bài « tài hoa, son trẻ », và « bổ trường », v.v., đều là mánh khóe của ông cả.

Một hôm, đột nhiên người ta thấy ông khen Xuân-Diêu, mà lại chỉ khen có một bài Nhị hò. (Ông khen bài ấy vì ông không sợ nhầm, bởi khi bài đó đăng ở N.N. đã có lời chú thích đặc biệt: cũng như ông hào thanh niên nên với sống và đam mê, bởi những cái đó đã có nói trong N.N. số đặc biệt Thanh Niên). Tuy vậy người ta vẫn ngờ vực lầm. Chắc khi khen bài Nhị hò ông Kiều lại có mánh khóe gì đây!

Thi quả nhiên; ông khen bài « Nhị hò » chỉ cốt để nói đến và khen một thê hai, ba bài thơ cũng tương tự như thế, của vài nhà văn trên T.T.N. Bài « Nhị hò » có hai câu toàn tiếng bằng; các tác giả những bài kia cũn dùng toàn tiếng bằng. Họ tưởng thế là thơ đủ hay. Ông Kiều cũng tưởng thế, rồi ông hết sức ca tụng. Một tác giả là Yến Lan đã được ông khen và kêu lên: « Ôi, trân đời làm gì có hai Yến Lan ! » vẫn vẫn.

Thế rồi, như các bạn đã biết, trong « Tin Văn... Văn » gần đây, Léta chế riếu những bài thơ đó. Và có áy mấy câu thơ của một người bạn ứng khẩu đọc ra làm thí dụ. Mấy câu thơ cũng toàn tiếng bằng, cũng vô nghĩa và cũng du dương như những bài của T.T.T.N. chẳng kém.

Ông Kiều buồn lầm; vì bài Tin Văn... Văn, và mấy câu thơ kia chứng tỏ một cách rõ ràng cái tồi

của những thơ ông khen, và luôn thề chứng tỏ cái tồi của sự thường thức của ông nữa.

Ông bèn bóp trán nghĩ, — cái trán mà ông cao tóc cao lên để tỏ ra thông minh hơn,—, và nảy ra luôn một mưu mạo nữa: cũng khá thao túng. Trên T.T.N. số 32, trong bài « Mấy lời khuyên » (1), ông chép lại mấy câu thơ của Lêta, và nói rằng: Đấy, thơ Thế Lữ đấy; để cho các độc giả nào không được xem « Tin Văn... Văn », có thể tưởng rằng mấy câu thơ đó do Thế Lữ viết ra để « ganh tài » với những bài thơ kia, chứ không phải của Lêta viết ra để chế giễu.

Kẽ như thế ông Kiều cũng đã khá lầm.

Cũng như ông nói đến Tự Lực Văn Đoàn trong bài mào đầu đề quang cáo cho cái truyện của ông Vũ Trọng Can. Cũng như ông đưa mấy nhát dao cao trán để cho trán thêm thông minh!

Phiền một nỗi những mưu mạo của ông chỉ đánh lừa được ông thôi. Và cũng tội nghiệp cho các tác giả những bài thơ kia (Yến Lan và đồng chí), cứ tưởng mình đã viết ra được những vần thơ hay thật.

Ông Kiều còn nghĩ ra được những mưu khôn gì nữa? Với con người đa mưu này, chúng ta còn nhiều dịp để buồn cười. Và, ông đã kêu lên: « Ôi, trân đời làm gì có hai Lê-tràng-Kiều! », thì chúng ta cũng có thể kêu lên, (nhưng mà thành thực hơn): « Ôi, trân đời làm gì có hai Lê-tràng-Kiều! »

Bởi lẽ, có một cũng đủ lầm rồi.

Bước đường cùng.

T.T.N. có một cái mưu mạo (lại mưu mạo!) nữa, đã dùng rất nhiều lần. Khi bị người ta công kích những cái rỗm, và chỉ trích những tư tưởng non nớt hay lầm lạc, họ không cãi lại đâu. (Vì của đắng tội, Xem tiếp trang 22)

THIỆN-SĨ

— Ông muốn chụp nửa người giống hình này phải không?

— Giống thế nào được, người dân bà này không có râu.

TIN VĂN..VĂN của LÉTA

C Ông những người đương bỉnh một cách kiên nhẫn la.

Vâng ông lại là một loài hay châm trọc.

Họ nhất định nói.

Để cho ta biết là họ già. Làm như già là một đức tính đáng khoe.

Gần và nhạt.

Thí dụ « mảng nhà bỉnh bút » ở báo Nước Nam và ở T.T.T.N.

Khi họ bàn luận thì ai cũng buồn cười.

Đến khi họ làm duyên thì ai cũng phải kinh ngạc.

Người ta không ngờ ở đời lại có thê ngô nghê và vô duyên được đến như họ.

Những nhà khôi hài nág viết khôi hài không phải bằng mực.

Họ viết bằng thứ nước lá lây ở ao bèo.

Thay nhai, họ tìm cách cố làm cho đậm hơn.

Họ khaay cho bùn dưới ao nồi lên. Bởi vậy vẫn khôi hài của họ có sự nhai và có cả sự bẩn.

Và chỉ có thể.

Bùn với nước lá vẫn là của kiềm được khôn tồn một lì công phu nào.

Báo mới.

Con Ông, tuần báo trào phúng, vẫn chung và xã hội.

Cong ong, theo sách chúng ta học là một loài có ích, nó cho ta mật.

Nhưng nó cũng cho ta cái ngói nọc ở cuối mình.

Người bị Con Ông châm trước nhất là hai ông quan lớn: ông Trần viết Soạn và ông Nguyễn nồng Quốc.

Đây Lêta chỉ chả ý đến ông Quốc. Vì ông nág là sứ.

Sứ bị ong châm... Lêta lại nhớ đến thơ của Xuân Hương.

Con Ông vừa ra đời đã... bé cái lầm.

Chưa chi đã mắc lầm!

Ông không những chỉ đốt. Ông còn vo ve đọc thơ và bàn chuyện văn chương.

Thơ đây này :

Đời không lý tưởng buồn thăm thẳm
Thân lụy công danh mỏi rã rời
Nhầm sống cuộc đời bôn lầu mãi
Bè bàng trọn kiếp nhục nhẫn thời.

Chả cần phải nói tên. Ai chả biết bài thơ này là của ai rồi. Ai? Của Tchya chứ còn ai nữa!

Khiếp, cái anh chàng lúc nào cũng dẹp ngắn dẹp dài và ở đâu cũng chỉ mếu là mếu!

Trăm năm thân thế bùn như rù
Một phút đua chen hận đến già
Tia lửa hút dần sơ sori bắc ;
Hàng ván uống lè héo hồn hoa.

Phát dãy, nồng chờ hết lệ dì và đê
cho tôi ghen... Hay di chỗ khác mà sái sái.

Con Ông ban về chagien Tất Đész —
tiểu thuyết của Ngô Tất Tố.

(Xem tiếp trang 18) LÉTA

30.000 chemisettes

Nhà dệt CU GIOANH hiện thời
đã chế tạo hàng tháng tới
số áo đó để bán buôn cho
khắp các cửa hàng trong xí.

Manufacture
CU GIOANH
70, RUE DES EVENTAILS,
HANOI — TEL. 525

20 JUIN 1939

Hoa-kỳ cũng cưỡng bách đầu quân, cũng tăng binh bị nên nhân công, vật-lệu, thuế má, mòn bài, kỹ nghệ, công việc vận tải và xuất cảng, nhập cảng cũng đều tăng giá hết. Bởi lẽ đó: **RƯỢU CHỒI HOA-KỲ** bắt buộc đến ngày 20 Juin 1939 này cũng phải tạm tăng giá lên ít lâu, như sau này, mong khi thế-giới hòa bình sẽ lại hạ theo giá cũ: Hộp bé trước giá 0p30 : 20 Juin tăng có 0p35

Hộp to " 0p50 : " " 0p60
 Xin báo tin trước để quý khách các nơi và Đại-lý các tỉnh Trung Nam Bắc-kỳ, Cao-mén và Ái-lao nhờ cho. Nếu quý khách và đại-lý nào mua trước ngày 20 Juin sẽ được lợi nhiều.

Tổng phát hành khắp Đông-duong : NAM-TÂN, Haiphong
Tổng phát hành nguyên tỉnh Hanoi : AN-HÀ, 18 Rue du Culver

Các nhà đại-lý có treo cái biển tròn

NGÀY MỚI

Tờ báo xã hội đầu tiên và mĩ thuât nhất
Số 7 ra ngày 10 Juin
Tòa báo: 195 Hàng Bông — Hanoi
— Tặng những tên « giặc nghệ thuật »
của Ng. đức Chính
— Hãy tim nó ở thế gian, ông Lan-Khai I của Bùi công Trừng
— Tâm lý những người Nam thân Nhật
của Hải-khách
— Đầu Ngô văn Phù của Bao Phù
— Tâm mật gối thêu con chó sói cắn
sẽ con cừu con ở Hội chợ Fai Foo
của Hồng Phúc
— Tác phẩm tin bá có ông mãnh nước Nam
— Gửi cụ Võ hiền Hoàng trọng Phu (Bản
của Nguyễn thị Mai như xin cho ông
chồng bị bắt bạc được tha) của Nghệ Bùn
và nhiều bài nữa... và
Kết quả cuộc phỏng vấn về
Chùa hoang và Loạn dám.
Lời bác sĩ Le Roy des Barres
rất mạnh bạo, rất thâm thúy, rất lý
lùng. Nhiều cảm châm biếm, mỉa mai
thật nice cool... mà tất cả nam nữ thanh
niên, tất cả những người đã thành vợ
thành chồng rồi, tất cả các bậc cha mẹ
đều phải đọc!

Loại « Sách Hồng »
của tuổi trẻ
**SÁCH
HOA
XUÂN**
Quyển thứ hai:
« CẶU BÉ LÀNG ỦNG »
đã có bán ở khắp các hàng sách

Một địa chỉ các bà, các
cô nên nhớ

là nhà chuyên mòn lâm áo lâm
đã lâu năm, có nhiều kiều áo
mới chế rất đẹp, làm bằng
laine bền màu.

Mặc vào tôn hết vẻ đẹp thân
thiê.

GIÁ HÀ

TRĂNG

(TIỀU THUYẾT NGẮN)

NHƯNG ý tứ của đêm trăng man mác chứa trong bầu sương ngời sáng. Tuần thấy lòng hồn hồn. Anh thu hưởng lấy những thú vui nhẹ nhàng êm ám, nhận chán lấy từng mây may tình cảm mới lạ, dịu ngọt như thứ không khí ái ân phảng phất quanh minh.

Một tối khi Tuần có một chủ ý gần như tình nghịch. Anh giữ cho luồng tư tưởng ngừng hẳn lại giữa nguồn trời chảy của thời gian. Anh bắt chơi thấy mình trong cảnh này, tự nhơ ngác một phút giây và được sung sướng ngạc nhiên như con hươu non lạc vào một nơi cổ hoa kỳ diệu.

Cái gì cũng như vừa mới có, vừa mới hiện ra trước giác quan bờ ngõ của anh.

Câu hát của Thay dang uốn éo trong giọng náo nuốt êm mềm; nhan sắc của Thay dang rõ ràng ở giữa những hình bóng khác, và tất cả như vừa mới họp ở đây một cách đột nhiên.

Thay đẹp thực. Về đẹp của Thay đến lúc ấy Tuân mới rõ. Dưới ánh trăng mơn man, khuôn mặt của Thay lộ ra hết cả sự ngây thơ của trinh tiết, hết cả phần nữ tính bao giờ cũng khép nép, e thẹn và tinh tú... Tuân tự nhiên lại nhớ đến, rất nhanh chóng, cái bức tượng khóa thân bên bờ suối, và nhận thấy cái may mắn hiếm có của mình.

Thay trong y phục và giữa đám bạn bè lại khích động lòng Tuân hơn. (Đó là điều kỳ mà Tuân không muốn tìm hiểu ngay). Một cảm tình thân mật hơn như cũng vừa mới nảy ra. Tuân bấy giờ mới thấy rằng mình yêu Thay — và thấy thế một cách rất rành mạch.

Trên màu xanh tối của thân áo, nước da mặt in một màu hồng lạnh dưới ánh trăng. Cái miệng hé mở của Thay khẽ bao lè môi nét rất thanh và trông rất ngoan ngoãn. Đôi mắt là đôi ngọc đen lung linh trong vẻ nhìn im lặng. Tuân nghĩ đến lúc bận cặn anh sẽ được ngắm những vẻ đẹp quý báu ấy ở nơi khác và trong những trường hợp mật thiết hơn...

Bên dãy khuya. Cảnh buông này vẫn kéo dài cái nhịp tình từ lặng lẽ. Tuân tưởng chừng sẽ cứ ngồi mãi dày dề hướng cho no đầy giấc mơ và cùng tận.

Trăng lọt dần xuống thấp, ngự giữa hai tầng tuyết bông lớn và trăng són đang thông thả dần lại, thu hẹp một khoảng xanh thăm và trong veo.

Trên đỉnh trời chỗ khuôn trăng thênh thang lúc trước, mây kéo đến từng đoàn từng đội, tìm nhau nối lại từng vùng từng cuộn và họp thành những cảnh núi, bạc vĩ đại và bồng bềnh.

Từng không bỗng chốc hỗn độn trong lúc chân bước những bước thứ nhất về một phia đối.

Tuần chậm chạp hút dần vào dây phổi một hơi thở rất nhẹ, rất dài. Anh bực mình cho sự rụt rè vô lý của anh và thấy trong ngực nén từng tiếng nặng.

Tuần vẫn còn lưỡng lự bỗng thấy tay Cang hích vào lưng anh. Anh quay mặt nhìn thì Cang bắt đầu nhíu mày lại ra hiệu nữa. Cang nói khẽ một câu ngắn. Tuân thấy vững tri nhưng vẫn yên.

Sau cùng, lúc nắm quả quyết trong tay, anh đứng lên, thì lại tưởng như cả bọn sắp phá lèn cười. Anh quên rằng những người Thô gần anh kia là những người chất phác. Họ không có những ý nghĩ quá rắc rối và sẽ coi những cử chỉ của anh như những việc rất tự nhiên.

Tuân bước theo lời Thay đi vừa rồi như người bước đến một xứ sở dị thường và lòng anh thấy tất cả sự hồi hộp của người đi vào một cuộc mạo hiểm.

Cảnh đêm trăng bao vây Tuân trong một bầu tịch mịch.

Vừa tiến lên anh vừa nghe ngóng. Anh chợt thấy như riêng có mình thíc giữa sự khuya vắng này. Làng xóm ngủ lặng trong sương. Con đường chợ không có một bóng người. Những điều vừa xảy ra cũng bình như đã lâu lắm rồi. Tuân chỉ

NGÀN của THẾ LƯ

nhớ lại, như dù âm nhẹ nhàng, những điệu cuối cùng trong mấy câu hát lượn.

Anh vẫn đều chân bước, không bấp bắp, vì anh biết thế nào cũng gặp người anh tim. Tuấn không thấy rõ nhưng đoán được những đường lối Thay di.

Qua trái dồi cách đó không xa,

và hết sức cố gắng mới gọi lên được một tiếng khẽ:

— A Thay à!

Thay vẫn trân trân nhìn. Anh nhắc lại:

— Thay!

Và không tìm được câu nào khác. Tuấn bức tức cho cái tính rụt rè lạ lùng của mình lúc đó. Người

anh đến một con đường hẹp dẫn về phía rừng hồi.

Một vùng lá rợp ngả bóng bên một khu vườn bắp.

Một cái trời canh ngất nghêu giữa hai thân cây thẳng vút.

Một đường rẽ.

Tuấn chợt đứng lại. Thay kia rồi. Thay đang đứng ở cạnh một khóm mai-trúc xum xoe, bên một nguồn nước chảy ra từ một nród khoát. Gần đó một cái cối già gao ngòi việc, giờ cái hình chày ngô nghênh lén trên miệng cối như kiêm nắn đợi chờ.

Tuấn chưa biết lúc đó Thay có trông thấy mình không. Người thiếu nữ đứng quay mặt về phía anh nhưng hình như đang chú ý nhìn giòng nước. Anh khó nghĩ quá. Tình thế lúc ấy có một vẻ vô lý gần thành túc cười.

Anh mong có một sự gì xảy ra, nhưng sự ấy không đến.

Anh chẳng luôi một tiếng, không nghĩ ngợi gì nữa, nhanh nhẹn và quả quyết bước lên. Một ý trêu trác giống như sự liều lĩnh đến xui giục cùi chì anh. Tuấn đến bên cạnh Thay một cách đột nhiên và sững sờ khi thấy người con gái không lộ một vẻ gì là kinh ngạc.

Cô ta ngừng nhìn Tuấn và im lặng. Tuấn càng thấy ngượng nghịu

con trai bao dạn, vẫn lém lỉnh trong những lúc cợt đùa với bọn con gái Thỏ, bây giờ lại là cái anh chàng nhút nhát này! Có phải vì bộ y phục anh mặc trên người đã khiến tính tình anh giống bang người mà anh đội lốt? Hay vì Thay có thứ nhau sắc và thái độ khác thường?

— Cô Thay à... tôi... cô... cô đứng đây làm gì thế?

Sự ngượng ngập dâng qua cùng với câu anh nói lên được. Anh mừng rạng sự cảm động không làm sai lạc giọng thô của anh. Phấn khởi thêm, Tuấn lại hỏi:

— Cô đứng đây một mình sao? Chỗ này vắng vẻ, mà lại buồn, sao không đi với người nào cho cô bạn?

Thay nghiêm đầu dì nguyệt Tuấn. Cái ý chọc ghẹo trong câu anh nói cũng khá hóm hỉnh tuy vẫn là câu bốn cợt thông thường. Thay ngẫm nghĩ một chút toan đáp, nhưng lại im lặng mỉm cười. Tuấn đã định được trả lời. Anh cũng cười và thấy trả lại nhiều câu tình tứ:

— Cô Thay không nói? Hay là tôi không đáng là người được cô trả lời?

Anh lại tim được nhiều ý đê nói những câu bóng bẩy và gần gũi hơn, và hơi tự lấy làm sượng sùng cho cái hoạt bát quá đê dàng ấy. Sự rụt rè của anh lúc trước có lẽ còn có chút thi vị đáng yêu...

Thay nhìn đi lúc nghe anh hỏi câu sau cùng. Cô khe khẽ đáp:

— Tôi đâu dám thế? Tôi muốn trả lời lầm chứ, nhưng không biết có tiện trả lời không?

Tuấn thấy hết cả tình ý ngoan ngoãn trong câu nói của Thay. Anh nhẹ nhàng đứng lại bên người thiếu nữ.

— Sao lại không tiện? Trả lời một câu tử tế của một người quý cô không có gì là đáng ngại; cô đáp lại sự tử tế của người bạn, cô lại làm cho người bạn ấy được sung sướng vì cô đã không tỏ ra bụng dùng dung...

— Nhưng tôi biết người hỏi chuyện tôi có phải là bạn không?

— Sao lại không?

— Thế mà tôi không được biết đấy.

Thay lúng túng một cách rất ý nhị. Cô nhìn Tuấn bằng đuôi mắt, và biếu lộ ra nhưng cách làm duyên chân thực một cách ngây thơ.

Tuấn toan đánh bạo một cử chỉ: anh ngừng lại và đáp câu hỏi của Thay bằng câu hỏi khác:

— Sao lại không biết là bạn được. Anh nói luôn: Đôi bạn cứ gì phải quen biết từ trước? Gặp nhau một lúc hợp tình hợp ý cũng đủ mến nhau rồi, thân nhau rồi...

Tuấn nhắc lại một vài ý trong những câu hát vừa qua. Những lời kiều súc của thứ văn chương êm ái dễ dàng nhưng rất tiện dùng để thô lộ những điều khó nói. Tuấn mỗi lúc một thêm mến người thiếu nữ. Cảnh khuya vắng thích hợp với thứ tình lâng mạn hoa mỹ nhất của tâm hồn anh...

— Cô Thay à?

— Anh bảo gì Thay?

Anh lấy thứ giọng rất ly tao hỏi Thay:

— Cô Thay muốn kết bạn với tôi không? Tuy bây giờ mới giáp mặt nhưng hình như ta đã có duyên từ trước, từ lâu lắm rồi kia...

Anh có những cách nói dịu ngọt, giọng nói cảm động và lời nói lừa lọc vẫn vẻ khác hẳn với lối nói đơn giản mộc mạc của người cùng giống với Thay.

Đối với cô ta, anh là một người Thỏ vào hạng trí tuệ hơn người, một bực nam nhi có chí giang hồ và có những tình tứ không thường — một hạng người anh tuấn trượng phu như trong truyện cổ tích. Tuấn hiểu thế khi thấy vẻ khép nép của người con gái và đoán biết ý nghĩ của cô ta trong những câu hỏi bắt ngờ. Tuấn lảng lặng mỉm cười.

Cái cùi chì thân mật mà anh lưỡng lự ban đầu lúc đó tự nhiên hóa dễ dàng. Tuấn nhẹ cầm lấy tay người thiếu nữ.

Thay không kéo tay lại. Tuấn thấy trong giây phút đó, một cảm giác rung rợn: anh đã chạm đến da thịt của một tấm thân ngà ngọc trân trưởng dưới trăng.

(Còn nữa) THẾ-LƯ

Tại sao uống thuốc hoài mà không khỏi?

Uống thuốc hoài mà không khỏi là bởi quý ngài không chọn thuốc. Mỗi khi rủi có bệnh, hãy lựa cho được thuốc chuyên môn mà dùng.

Trong Nam, thuốc ho, điều kinh của hiệu PHỤC-HƯNG Y - QUÁN Cholon bào chế được tin dụng nhiều là nhờ cái đặc biệt thuốc chuyên môn, trị mau le, dứt tuyệt và dễ uống. Chúng tôi xin giới thiệu với đồng bào ở Bắc, hay dùng thử mời biết cái tài trị bệnh của thuốc PHỤC HUNG.

Bão-phê linh dược

Trị các bệnh ho mới phát, ho khứ, có đàm, tắc tiếng. Ho gà, có thai ho, đẻ rồi ho sản hậu. Ho lâu năm, đờm lợn cợn xanh, đen, có huyết. Ho lao. Hai bả vai đau, đầu xâng xâng, mất ngủ, ớn lạnh, xót xa trong phổi. Hiệu nghiệm trong 24 giờ. Giá mỗi hộp 1p00.

Phu-nú bách-jen

Trị kinh nguyệt không đều, hay trồi sụt. Huyệt kinh bầm dọt, huyệt kinh khí nhiều, khí ít. Tử cung sưng, có mủ, đau trắng dạ dưới, huyết trắng ra nhiều. Người mất máu, mắt xanh, đau thất lung. Uống trong 1 hộp Bach-yen-hoàn thì kinh sẽ có lại đúng ngày, bết Bạch Đái. Mau có thai.

Giá mỗi hộp 1p00

Cố-tinh ích-tho

Chuyên trị bệnh Di tinh, Mông tinh, Huyệt tinh. Các chứng hôi hòm, chướng vang, đầu xâng xâng, hết liền trong ngày đầu. Uống trong một hộp thì hết dae mỗi eac khớp xương, không còn đau lung, long thay hăng hái, làm việc phấn chấn hơn lea, không biết mệt, hết mộng.

Bệnh nhẹ trong 1, 2 năm dùng 2 hộp là dứt tuyệt. Bệnh nặng hơn 5, 7 năm, uống nhiều lắm 5 hộp là không còn tái trở lại nữa. Cái đặc biệt của thuốc Cố-tinh I-ch-tho là ở chỗ bệnh không trở lại.

Giá mỗi hộp 1p00
(Gói Contre Remboursement)
Tổng phát hành phía Bắc:
VĂN HÓA

8, Rue des Cantonais — Hanoi
Tổng phát hành phía Nam:
VŨ - ĐÌNH - DÂN
323, Rue des Marins — Cholon

NU'Ó'C NAM

NƯỚC NAM có đáng gọi là một nước không ? Câu hỏi chắc có nhiều người cho là thừa, vì người Annam ai ai cũng có cái cảm tưởng rõ rệt rằng họ đều là người một nước. Tuy nhiên, có một số người ngoại quốc khó tính nói đến Đông-Dương hay nghĩ đến Phi-châu, và vẫn không có thể tin rằng những dân tộc bị chinh phục như dân tộc Annam đã có thể đến cái trình độ quốc gia. Lòng tự tôn của họ đã làm mờ tâm trí họ. Họ thường bảo rằng dân tộc Annam cũng chẳng khác gì những dân tộc mọi ден ở Phi-châu hay mường mán miền Thượng-du, thiểu số tò chúc, thiểu cát tinh thần của một nước. Theo họ, dân Annam chỉ biết đến làng, tinh thần đoàn kết của họ không ra khỏi lũy tre xanh, ngoài, là kẻ thù cả. Tuy có một ông vua thống trị cả xứ, nhưng cái giấy liên lạc ấy là một thứ giấy nhân tạo, thô lóng, không có mãnh lực gì. Tuy có khi dân tộc ấy đồng lòng chống lại với nạn ngoại xâm, sự đồng lòng ấy không phải do một quan niệm sáng suốt về nước nhà, mà là do lòng ghét người nước ngoài mà ra. Dân tộc Annam ngày xưa đã không có điều gì có thể làm cho thành ra một nước như vậy, từ ngày bị chinh phục lại càng mất dần những tính cách có thể đưa dân tộc ấy đến trình độ quốc gia : tiếng nói dần dà bị tiếng Pháp thay vào, rồi đến hóa ra một thô ám ; chính một người đại biểu của họ, một nhân viên của hội đồng quan hặt Nam-kỳ, đã tuyên bố như vậy ; linh thò của dân tộc Annam nay không còn nữa và lịch sử của họ từ nay là lịch sử của nước Pháp.

Trong những lý do nêu ra kia, cũng có một vài phần hợp với sự thực, nhưng nếu chỉ có thế mà đủ để kết án, thì không có một nước nào có thể xứng đáng gọi là một nước được. Người ta trách người Annam chỉ nghĩ đến làng ; đó là một điều sai lầm : phần đông dân ta nghĩ đến làng nhiều hơn, nhưng không phải là chỉ nghĩ đến làng mà thôi. Vả lại, có nước nào toàn thể dân chúng đều có một

quan niệm sáng suốt về nước không ? Không có một nước nào cả. Thủ đem một người Basque hay Breton xuất đời ở quê họ mà hỏi, thì lòng yêu nước của họ thường chỉ là lòng yêu gác chuông nhà thờ của nguyên quán. Người ta lại trách người Nam có tính ghét người ngoại quốc ; đó là một điều sai lầm lớn nữa : không phải là người ngoại quốc nào người Annam đều ghét cả ; trái lại, người nước Nam thường được những nhà mạo hiềm đến du lịch ngày trước coi là một dân tộc lễ phép, lấy hậu tình đối với người nước ngoài. Còn những kẻ ngỗ ngược, ý mạnh dồn xú này gây thù oán, thì sự thù oán ấy có phải đâu là tại bản tính ghen ghét của người bản xứ. Người ta lại bảo tiếng Việt nam chỉ là một thô ám và việc nước Pháp chinh phục là tiêu biểu cho sự diệt vong của nước Nam. Nếu người ta suy nghĩ một chút thì người ta sẽ không lầm đến thế, người ta sẽ nhận thấy thô ám kia là tiếng nói chung cho ngoại hai mươi triệu người, tiếng nói ấy đã vượt qua ngàn năm đô hộ tàu mà vẫn giữ nguyên được bản chất, và, từ ngày nước Nam ở dưới quyền thống trị của người Pháp, tiếng nói ấy chỉ có giàu thêm ra, không nghèo đi một chút nào. Còn bảo một nước bị chinh phục và bị diệt vong thì là một điều trái với lịch sử ; biết bao nhiêu nước bị chinh phục vẫn giữ nguyên được tinh chất riêng của mình !

Nói tóm lại, những lý do viện ra đều không đứng vững được. Tuy nhiên, đứng về phương diện khách quan, ta cũng cần phải xét lại xem nước Nam có đủ đặc tính của một nước mà ta đã kể ra hay không. Muốn thế, ta hãy đi ngược lên giòng lịch-sử. Ta thấy một dân-tộc sống ở ven sông Hồng Hà, nguyên thủy không biết ở đâu và từ đời nào, nhưng ta biết là sinh nhai về nghề nông tang. Trải mấy ngàn năm, năm lần bị người Tàu đô hộ, nhưng đã đồng lòng mưu phục lại sự độc lập, và từ năm 968 giờ đi, không kể 20 năm đô hộ sau đời họ Hồ, đã dần dà tiến vào nam, lấy đất của Chiêm-

thành, Chân-lạp, mở rộng bờ cõi. Dân tộc ấy không phải là một giống người nguyên chất, mà là kết quả của sự trao đổi của nhiều giống người, giống Giao-chi, giống Tân, giống thái, giống chiêm thành, giống mường v.v., đã sống chung với nhau từ đời này sang đời khác, đã tạo thành một thứ tiếng nói riêng, đã cùng chung một văn hóa, đã chịu đựng những điều đau khổ chung (như dưới cuộc đô hộ Tầu), đã cùng hưởng những nỗi mừng chung (như lúc đánh đuổi quân Nguyên ra ngoài cõi). Cho đến lúc đã chiếm cứ được gần hết bán đảo Đông Dương, đặt bảo hộ lên hai xứ Lào và Cao Mèn, dân tộc ấy đã tỏ ra có tinh thần mạnh mẽ, có tổ chức hẳn hoi, có ý chí thống nhất. Ngoài ra, đất đai của dân tộc ấy lại có liên lạc với nhau về mặt kinh tế ; có người đã vi Nam kỳ và Bắc kỳ là hai thung thóc, Trung kỳ là cái dòn gánh, hai thung thóc ấy không có hình ảnh nào tỏ rõ sự liên lạc kia hơn nữa.

Vậy, cùng chung một giải đất, cùng nói một thứ tiếng, cùng chung một lịch sử, một văn hóa, lại có liên lạc với nhau về mặt kinh tế, tinh thần dân-tộc Việt-nam đã tới trình độ quốc-gia từ lâu rồi. Vả lại, như tôi đã nói, một dân tộc đã tạo ra câu ca-đao :

Nhiều điều phủ lấp giá gương...
Người trong một nước thi thương trong cùng.

Và nhiều câu khác nữa, cùng một nghĩa ấy, thật đã thành ra một « nước », không ai cãi được.

Có người khó tính hơn nữa còn bảo rằng nước Nam còn thiếu một điều kiện, tinh thần quốc gia. Người Nam chỉ biết thờ vua, như dân bà Việt nam chỉ biết thờ chồng, không biết đến nước. Đó là một điều lầm, và ta chỉ muốn dùng một thí dụ : ông Trạng Trinh sinh làm tôi nhà Lê, ông đã làm quan nhà Mạc, đã giúp nhà Lê trung hưng, đã chỉ đường cho con cháu nhà Mạc có chỗ ăn mình, đã đưa nhà Nguyễn đến chỗ dung thân ; không còn ai có thể bảo ông đã thờ một ông vua vậy.

Nước Nam đã xứng đáng là một nước, lẽ tự nhiên là có quyền sống như các nước khác, và dân Việt nam lẽ tự nhiên là có quyền yêu nước mình, mong cho nước mình có đủ tài súc để theo đuổi lấy lý tưởng riêng, đề một ngày kia mà họ có thể mang gǎn gũi, sẽ là một nước hoàn toàn, cùng với các nước khác mưu sự hạnh phúc chung cho nhân loại.

Hoàng Đạo

TÀN NHANG KHỎI HÂN

Bôi thí nghiệm ngay tại Mỹ-viện trong 5 phút thấy biến hẳn lốt đen. Làm mịn troi da mặt. Tàn nhang không phai lại nữa. Giá 2p, 3p, 5p, một hộp.

DA TRẮNG MỊN TƯƠI ĐẸP MÃI 2p., 3p. một hộp

Dù xoa hóa chất này, da không khô bac, nước da tươi mịn màng. Nhờ dùng phải phấn kem xấu cũng không hại da nữa. Tóc dài, ruộm tóc đen, hung và bạch kim, tóc rụng, rụng lỏng, giàu, long mi dài cong, chửng cá (khô hẵn không có vết thâm, không phát lại), nốt săn nơi mặt, đều giá 1p. 2p., 3p., một hộp. Thuốc làm massage (soa nán). Tóc mọc, giám má, sẹo, long mày mọc thêm, vết son tràm đen, gầy, béo, rờ vú (tròn đẹp mịn) đều giá 2p. 3p. một hộp - Nốt ruồi, hột com, rặng trắng, nê da, bôi nách ống 50 1p.00 một hộp. Trị da dán, nước nhỏ mắt đẹp sáng, đều giá 1p.00 một hộp. Thuốc trét đẹp lại, troi da xanh tóc (uống) 2p., 3p. một hộp. Dip, Jao, kéo, Massosein 20p. mặt nạ cao xu. May nón long mi 1p.00. Mát bút chì. Rất dủ đồ sửa sắc.

QUÀ BIẾU (mỗi mua từ 3p.00 trở lên)

Biếu một hộp nước hoa, kem, phấn chi, son hay brulantine : Oyster (Con hến), Hoabigant, Tokalou, Chéramy, Dixor, Duvélia, Lanselle, Yardley, Guitare, Arcancil, Gorlier, L'Oréal, Bourjois, Email - diamant, Lux - Lentheric, Coty, Forvil, Orsay, Rosémal, Eclador, Cutex, Luxuria, Lesquendieu, Klyta, Epiloplastler, Simon, Faber, Lanvin, Ricils, Rimmel hay Roger, v.v...

MỸ VIỆN ANH — FONDÉE EN 1936 — 26, HÀNG THAN — HANOI

VỤ TÙ' CHÚ'C CỦA HƯƠNG LÝ

*hai tòng Tô-Xuyên và Dục-Linh
(huyện Phụ-dục, tỉnh Thái-Bình)*

Lời hương-lý nói với phóng-viên Ngày Nay :

« Chúng tôi bỏ tiền trăm, bạc nghìn ra mua danh, chứ không phải mua nhục. Ông huyện hành hạ và lâm nhục chúng tôi trước công chúng. Chúng tôi quyết từ chức... »

Lời ông Công-sử Thái-bình tuyên bố với phóng-viên Ngày Nay :

« Vụ này có một phần sự thực ở trong. Tôi không thể cho hương-lý từ chức vì vụ thuế đã đến nơi. Ông có thể tuyên bố lên báo : Hương lý cứ làm việc như cũ, không sợ ông huyện hành hạ và bảo thủ. Tôi sẽ hết sức đề ý đến vụ này. »

Những vụ từ chức của lồng-lý ít khi xảy ra, nhất là ở Thái-bình, nơi người ta vẫn quen mua chirc lồng-lý bằng một giá rất đắt. Không phải mỗi lắc, trong một cơn giận dỗi thường, ai cũng có can đảm mang bằng, triện lén quan trả, sau khi đã bán hết nhà cửa, ruộng nương để mua.

Vụ từ chức của các lồng-lý vừa xảy ra ở huyện Phụ-dục là một việc rất nhiều ý nghĩa về cái chế độ quan-trưởng ở xứ này. Chẳng ta không thể tưởng được, ở thế kỷ nay và dưới quyền cai-trị của Chính-phủ bảo hộ Pháp, lại còn có sự coi khinh và rẻ rúng cái nhân phẩm và giá trị của con người như vậy.

Cuộc điều tra của « Ngày Nay » không ngoài mục đích tìm sự thực và giáp Chính-phủ làm một việc công bằng : nghiêm trị những người có lỗi, những người ấy là quan hay là dân. N.N

Huyện Phụ-dục :

Một chút địa dư

CÁCH tỉnh lỵ Thái-bình hơn ba cây số, huyện Phụ-dục nằm ngang trên con đường tài giao Nam-dịnh — Haiphong và giáp giới phủ Vĩnh-bảo, tỉnh Hải-dương. Gồm có 36 xã, huyện Phụ-dục là một huyện trong những huyện nhỏ nhất ở Thái-bình. Trước kia, khi chưa có tỉnh Thái-bình, huyện Phụ-dục thuộc về Nam-dịnh và đã

được liệt vào « Nam-dịnh từ cùng » cùng với huyện Phong-doanh, Ý-yên và Quỳnh-côi (bốn huyện nghèo nhất ở Nam-dịnh).

Ngoài ra, huyện Phụ-dục về phương diện chính-trị, còn là một huyện đáng cho người ta chú ý hơn các huyện khác. Hồi năm phong trào Việt-nam quốc - dân - đảng, huyện Phụ-dục đã bị đánh phá (đêm 17 tháng giêng năm canh ngọ) cùng một lúc với huyện Vĩnh-bảo.

Nguyên nhân vụ từ chức của hương lý hai tòng Tô-xuyên và Dục linh

Lời thuật lại của ông Ng. bá Kinh, chánh hội làng Lý-xá

Ông Nguyễn Bá Kinh
chánh hội làng Lý-xá

— Ông huyện Vũ định Phan đổi về Phụ-dục thay ông Nguyễn Văn An từ tháng giêng Annam. Theo thường lệ, bọn hương lý chúng tôi mang lể mừng. Chúng tôi đi chung với nhau là một bọn. Lý trưởng, chánh hội, phó lý, trưởng hạ, thủ quỹ, người một đồng, kẻ năm bao góp nhau được bốn đồng đặt lên.

Nhưng ông huyện ôn tồn bảo chúng tôi :

« Tôi không bằng lòng các thầy đến mừng chúng như thế. Tôi cần biết

riêng từng người một. Vậy các thầy hãy cầm về. »

Chúng tôi bầm nhau lui ra. Có người bàn : « Minh nghèo thế này mà bắt đi lễ riêng thì « giết » ai ra. » Một ông bạn đồng sự của chúng tôi nói : « Đã vậy, tôi thế độc không anh nào được đến lễ riêng quan. »

Tuy vậy, không ai bảo ai, chúng tôi cũng cố biện lối mỗi người đồng bạc để đi mừng quan.

Nhưng quan chúng tôi vẫn không được hài lòng và theo ý chúng tôi thì sau vụ lễ mừng này, quan chúng tôi bắt đầu hành hạ những người đã dám cả gan mừng quan it.

Những người bị hành hạ trước nhất

Ông hội Kinh nói tiếp :

— Những người bị hành hạ trước nhất là ông chánh hội Dương làng An bài, ông lý Đăng làng Dục-linh. Hôm ấy, 27 tháng giêng (17 Janvier 1939) quan huyện sức hương lý phải túc chức ở đình làng Nghìn hồi

Lời ông huyện phản trả với phóng-viên Ngày Nay :

« Tôi phải nghiêm khắc đối với những người làm việc dưới quyền tôi để công việc khỏi bẽ trẽ... »

7 giờ sáng đề nghe hiệu dụ : từ làng chúng tôi đến dinh làng Nghìn đi bộ ít nhất cũng mất ít nhất một giờ đồng hồ. Vậy chúng tôi cũng có người đến sau 7 giờ. Vì thế quan chúng tôi bắt và bắt ông hội Dương, ông lý Đăng và ông lý Kiên làng Thanh-mai qui ngay trước cửa

dinh. Ông hội Dương và ông lý Đăng chịu qui. Ông lý Kiên nói ông sẵn lòng chịu phạt tiền bay phạt tù, chứ nhất định không chịu qui vì qui tự là mất hết nhân cách. Quan chúng tôi bắt và bắt ông hội Dương, ông lý Đăng và ông lý Kiên làng Thanh-mai qui ngay trước cửa

NHỮNG CUỘC PHÒNG VÂN

Phóng văn ông lý Thanh Mai, người đã nộp triền từ chức trước nhất trong bọn hương lý Phụ-Dục

dùng đến hình phạt đánh và bắt qui ?

Ông lý Thanh Mai đáp :

— Nhân một hôm quan huyện đi khám điểm canh hàng tòng, thấy thiếu tuần. Hôm sau, 13 tháng ba Annam (2 Mai 1939) quan huyện đòi tôi lén và bảo sao được trễ nải việc tuần phòng. Tôi kêu đó là bốn phân phó tòng và phó lý. Quan huyện liền cầm con trâu bằng đồng để chặn giấy đánh vào tai tôi hai cái và quát linh bắt tôi ra sân qui hai đầu gối lên hai viên gach, giữa trời nắng trang trang. Hai giờ sau quan huyện tha tôi ra. Tôi thuê xe lên thẳng tinh, làm đơn chiều vào cụ Tòng đốc nộp triền và xin từ chức.

— Thế ông Tòng đốc có cho ông từ chức không ?

— Không. Cụ Tòng đốc khuyên tôi cầm triện và mang đơn về. Cụ lại bảo : quan huyện này tốt, ông ấy chỉ nóng thôi. Chịu khó về làm việc như cũ, cụ sẽ tư phầm hàm cho. Nếu sau có muộn từ dịch cụ sẽ cho từ dịch. Tôi không biết nói làm sao, đành cầm đơn và triện ra tòa sứ kêu quan Công-sử. Quan Công-sử cũng nói như cụ Tòng đốc.

Ông lý Thanh-Mai tiếp tôi một cách niềm nở. Tôi hỏi luôn :

— Có phải ông đã trả trienie từ chức trước nhất tất cả các anh em hương lý hai tòng này không ?

Ông lý Thanh-Mai, người xương xuong, đồng đồng cao, trạc ngoài ba mươi tuổi, háng hái trả lời :

— Vâng, chính thế. Ông tinh bợn hương lý chúng tôi bỏ tiền trăm bạc nghìn ra mua chút danh phận, chứ có phải mua lão cái nhục nhã đâu.

Quan huyện chúng tôi không những đánh chúng tôi, còn bắt chúng tôi quì nứa. Làm thế tức là đánh hết nhân cách của chúng tôi. Chúng tôi bắt đắc dĩ phải từ chức.

Tôi lại hỏi :

— Vì cớ gì ông huyện đã phải

Ông Đào Kiên, Lý-trưởng
làng Thanh-Mai

Nhà ông lý Thanh Mai vào hàng giàu có ở thôn quê, có cái sân gạch rộng và những cột thóc chiêm.

Ông lý Thanh-Mai tiếp tôi một cách niềm nở. Tôi hỏi luôn :

— Có phải ông đã trả trienie từ

— Thế rồi công việc ra sao ?

— Trả bằng, trả trienie xong rồi, tôi về nhà, yên trí làm ruộng, nuôi vợ nuôi con. Bỗng ngày 21 tháng ba Annam (12 Mai 1939) tôi nhận được giấy súc cụ Tòng đốc gọi tôi lên trả lại bằng, trienie và bảo cho biết quan huyện có bầm xin bài sách

(xem tiếp trang 15)

TRÔNG CÙM

NHẬT CHỐNG VỚI ÂU MỸ

Ở Tokio, có năm người tranh luận và sửa soạn một cuộc khởi nghĩa công lớn để chống với các nước dân chủ Âu, Mỹ.

NĂN ông đã già. Nhưng ông vẫn mạnh mẽ, vẫn khôn khéo. Và sự hoạt động tai hại của ông còn bao phủ cả Á châu.

Tên ông là Toyama. Năm 1901, cùng với hai đồng chí, ông lập nên đảng Hắc-long, một đảng mang truyền bá cái chủ nghĩa đế quốc Nhật ở lục địa châu Á.

Đảng Hắc-long, kế chân đảng Hắc-dương (l'Océan Noir), một hội kín khác thờ chủ nghĩa đế quốc Nhật, sửa soạn cuộc chiến tranh Nga-Nhật.. và giúp cho cuộc chiến thắng. Rồi khu vực của đảng tràn sang Mãn-châu, sang Tàu, sang Phi-luật-tân, sang Ấn-độ. Khi có một cuộc cách mạng, những việc rối loạn về tôn giáo hay quốc gia xảy ra ở tận thâm cung châu Á, là chín trong mười lần một đảng viên Hắc-long nắm cái bí mật trong tay.

Cô Ấn-độ Rose mà người Anh theo đuổi hoài không được, hiện nay yên tọa ở Nhật... Ông hoàng Ấn-độ Pra-

lap, người bài Anh, đã giết hại biết bao nhiêu người. Những người bạch Nga và Semenoff làm việc phản lại Liên bang Sô-viết... và biết bao nhiêu người khác nữa là nhân viên của đảng. Người ta nói chính cả thầy tu Trebatch Lincoln cũng là một người trong số ấy.

Ngày nay Toyama là người cộng tác có ích lợi hơn hết của bộ tham mưu nhà binh Nhật trong những chương trình làm bá chủ nước Tàu và Thái-bình-dương; ông lập những đảng mới, tổ chức những đoàn khủng

bố, phá hủy nền tảng của đế quốc Anh, và gắng sức «thâu lượm» những thuộc địa Pháp ở Viễn đông.

BẢN CHƯƠNG TRÌNH

Thì mới cách đây vài tuần lễ, đã có một cuộc hội họp, trong một gian phòng ở Tokio, gồm những ông Toyama, đại tướng Araki, nhân viên Thượng-hội-đồng quân-sự, và vài ủy viên của một hội mà Âu-châu ít người biết tới và địa vị của hội sẽ trở nên chính yếu, hội sinh viên Hồi-hồi ở Tokio.

Năm nhân vật nghiên cứu một chương trình có thể làm rối loạn giới Á-rập.. và, vì sự liên can, sẽ đánh một truy nặng vào đế quốc Pháp. Đó là việc mưu cho chính phủ Nhật chính thức công nhận đạo Hồi-hồi, tự nhận một án huệ đối với 300 triệu dân Hồi mà một phần lớn là người châu Á, và sau hết xin cho liên kết với một vai đoàn Hồi-hồi trong việc tranh đấu của Đông-phương với Tây-phương dân chủ.

Như thế có lẽ chẳng bao lâu nữa chúng ta sẽ thấy đảng Hắc-long giữ một địa vị trong những nước dân theo đạo Hồi... ở châu Á, và có lẽ ở cả châu Phi... để hai ông Hitler và Mussolini vỗ tay reo mừng.

(Vu ngày 12-4-39)

M. dịch

NGÀY NAY

Chúng tôi xin các bạn có thời gian câu đố. Viết phải ngắn gọn và đủ viết không nghĩ rằng câu trả lời sẽ dài nhiều tiếng rất bất tiện. Chúng tôi muốn rằng mọi người là một văn đề tinh thần và thông tin.

Ô. V. T. T. Hanoi. — Vì lẽ gì mà tiền nợ Đức mà riêng thành phố Hephzibah phải già?

— Nguyên sau khi chiến tranh, không có tiền trả, nhân dân nợ bao nhiêu vật liệu, máy móc. Những vật liệu này Pháp bán lại cho các tàng. Hải cảng H. P. đã dùng một vật liệu ấy, nên phải trả tiền.

Minh Đức, Thái-binh. — Bỏ phiếu nào cho hợp lệ, để cho lá phiếu có giá trị?

— Phải dùng giấy trắng, cứng, khô, và không có dấu hiệu gì khiến phân biệt được. Trên biển trên phải cho rõ ràng, không nhòe, xà.

Minh Đức, Thái-binh. — Cách thức, lẽ làm việc trong phòng bỏ thăm như thế?

— Hội đồng kiêm phiếu gồm có chủ tịch do chính phủ cử ra, và người kiêm phiếu, lấy ở số các người đi bầu.

N. X. K. Tuyên-quang. — Người ta muốn cao phải làm cách nào?

— Tập thể thao, nhất là những vận động theo chiều dài (exercice d'allongement). Có nhiều cách tập cho cao người Jén, theo những phương pháp riêng. Hồi các hiệu bắn súng thao.

N. X. K. Tuyên-quang. — Giai 22 tuổi cao như không?

— Còn cao nữa. Tuổi dùng người con trai vào quãng từ 25 đến 30 tuổi.

Thụy Hùng, Hanoi. — Nếu muốn lập người cao lên và to các bộ phận như chân ngựa, thì phải làm thế nào và quả có lão không?

— Muốn tập cao người đã có những cách vận động riêng, các sách thể thao có chỉ bảo. Còn muốn tập cho thể nő nang, không gì bằng tập thể thao Thụy - diều (gymnastique suédoise). Cốt nhất phải tập đều ba ngày, mỗi ngày 10 phút cũng được. Khi quay rất chóng, chỉ ngoài ba tháng là hiệu quả.

Thụy Hùng, Hanoi. — Khi yêu một người gái đứng đầu, biết chiếm tình yêu

— Ông bán cho tôi một cái vé xe lửa!

— Những đĩa mới được chứ?
— Ồ, ông này tò mò lẹ; bán cũ việc bán lại còn hỏi lôi thôi mãi...

CABINET D'ARCHITECTE
NGUYỄN - CAO - LUYỄN
GOANG - NGƯ - TIẾP

Architectes diplômés P. L. G. I.
Angle Rues Richaud et
Borgnis Desbordes — Hanoi
TÉL. 879

Du khách sẽ thấy ở khu Đấu-xảo, trong nhiều thứ la lảng vĩ đại, cái tháp ba mặt nhọn đầu cao 212 thước, trong đất mây vòi tay điện; và một quả cầu rỗng lồng, lớn 65 thước đường kính, trong có dành một khu chính gọi là «Trung tâm điểm của hàng nghìn cái la». Hai công trình lớn lao ấy trông chẳng khác gì hòn quẩn và cái quille... Ở trên bờ hồ cũng có một khu rộng có những trò chơi thực ghê gớm: ở đây du khách có thể «dǎo lộn ruột» bằng trăm nghìn cách, với những bộ máy rất dữ dội mà loài người đã lấp lánh vinh dự khi sáng chế được ra.

Nửa ước đã chủ lính những việc ván

Một phương thức

Ai bị bệnh: thận hư, di tinh, mộng tinh, lưng đau, gối mỏi, hói đầu, hirsutismus, v.v.

SÂM NHUNG BÒ THỊN TỊ
Thuốc này trừ tuyệt những bệnh kẽm tráng kiện. Đã được chữa thư

Lỗi xin các bạn chú ý đến cách viết những Việt phải ngắn gọn và rõ nghĩa; nhiều bạn lúc long rất bất thường, đó sẽ đăng lên báo, và dâng cho muôn rỗng mèo. Đó là một nơi bao luộn về những tình thần và cảm giác.

— Vì sao không làm thế nào để được già?

Không thể có một phương pháp nhất định, phải tùy mình và tùy người con gái. Đó là một công việc khôn khéo và vừa phải (affaire de tact et de mesure); nhưng điều cần nhất là chớ có già dối, mình thế nào thì cứ tỏ bày ra như thế.

Trần thiếp Bảo, Thái Bình. — Gia đình giáo dục ngày nay đối với gia đình giáo dục ngày xưa khác nhau thế nào?

Ngày trước, gia đình giáo dục của ta đều khuôn theo lề giáo của đạo Khổng; còn bây giờ có thể nói chưa có một phương pháp giáo dục gì nhất định cả. Công việc ấy đề nguyên về phân định долат cha mẹ, mà những người này bình như cũng chẳng thiết đến lắm. (Có lẽ họ chưa hiểu nên làm thế nào?)

Trần thiếp Bảo, Thái Bình. — Vì có gì trong chương trình học của các học trò không có lý tưởng?

Cái đó rất dễ hiểu: lý tưởng là tự ở mình tìm ra, sau khi suy xét và học biết, chứ không phải là môn học bắt buộc ai cũng phải theo. (Trừ ở các nước độc tài, lý tưởng người ta đã tạo sẵn cho các học sinh.)

Chín-Ý, Huế. — Vợ chồng nên giao hợp mỗi tuần mấy lần, cho hợp vệ sinh? Số giao hợp quá độ có những hại gì? Có bắt buộc phải ngủ riêng không? Trước và sau sinh nên bao nhiêu lâu thì có thể giao hợp được mà không hại?

Không có một lề luật gì nhất định sự giao hợp bao nhiêu lần mỗi tuần. Cái đó là tùy ở sức khỏe và tình cảm thâm của đôi vợ chồng. Nói thế không phải là bảo rằng càng yêu nhau lại càng nên dâng đi lại đâu. Tốt hơn hết là giữ chừng mức và điều độ. Còn nằm riêng là một cách phòng ngừa không ngoan ne theo.

Trước ngày sinh đẻ 3 tháng, và sau 5 tháng, nên thôi từ đi lại. Không theo đúng sẽ có hại cho sức khỏe của người vợ, vì lúc sắp đẻ và sau khi đẻ, người đàn bà chưa được lành mạnh hẳn. Với lại cần phải để người đàn bà nghỉ ngơi.

(Xem tiếp trang 18)

Vườn trồng cam phải thế nào?

DẤT trồng cam phải nạc và tối, nhưng không sắn để tránh ẩm thấp. Biển cát yếu là đất phải bỏ, khiến rễ cây dễ mọc, thoát nước và dễ ẩm. Muốn có một khu đất có đủ những tính chất ấy, ta nên chọn một khu đất vườn tốt, rời chế phán bò và phân ngựa mỗi thứ một nửa. Gỗ giáng cam có thể rắc hạt, nhưng tốt hơn hết là triết cảnh. (D. I.)

Hành tinh nào gần

mặt trời hơn hết?

TRONG tất cả những hành tinh người ta biết tới nay thì Mercure là hành tinh gần mặt trời nhất. Hành tinh ấy không bao giờ xa mặt trời ngoài 29 độ. Ta có thể trông thấy ngôi sao ấy buổi sáng, trước khi mặt trời mọc và buổi chiều trước khi mặt trời lặn. (D. I.)

Nhiều giống sâu có thể sống không có dấu

NGUỒI TA vừa mới cả quyết rằng một con sâu có thể sống không cần đến dấu. Người ta đã chất đầu nhiều thử săn và nhất là giống kiến tài nhện ra rằng

LU'Ọ'M LẶT

mình chúng vẫn sống như thường sau khi bị bắt đầu. Một con châu chấu mất đầu còn sống được 15 ngày nữa; còn cái đầu sống được những 23 ngày nữa sau khi bị lôi thành thê. (D. I.)

Những phim

anh dữ dội

NĂM ngoài tòa án ở Mỹ đã xử một vụ về việc dùng ngựa đóng trả một cách dữ dội trong một cuốn phim và đã trị tội những thủ phạm.

Khi quay cuốn phim trên người ta đã dâng 300 ngựa, đào những hố cách nhau và phủ rơm lén trên cho ngựa không trông thấy hố. Khi chạy nhiều con vật đằng thương kia đã sa hố và gãy chân.

Hội bảo trợ xác vật Anh gây nên phông trào bài trừ những cuốn phim về loại ấy. Sau phông trào ấy một đạo luật đã ban hành, cấm những phim trong có những cảnh « mà xác vật có thể phải chịu những sự đau đớn hay bị thôi thúc tàn nhẫn ».

Phạm luật trên sẽ bị phạt 100 bảng (chừng 17.800 quan theo thời giá) và ba tháng tù; có thể bị phạt cả tiền và tù một lúc.

Phạm luật trên sẽ bị phạt 100 bảng

(chừng 17.800 quan theo thời giá) và ba

tháng tù; có thể bị phạt cả tiền và tù

Khi nghỉ đến đền luật Germonot ở Pháp chỉ phạt tiền có từ 5 đến 15 quan và tù từ 1 đến 5 ngày, thì tức khắc người ta muốn có một đạo luật bảo trợ xác vật nghiêm ngặt hơn. (D. I.)

Chữa những dấu bi nọc độc

TRƯỜNG bắt phải giữ cho nọc độc khôn truyền vào mạch máu. Muốn thế phải buộc chặt lấy chỗ đâm bị nọc độc (đầu chở dài hay rắn cắn). Việc thứ hai phải làm là cố súc lấy ra cho hết nọc độc. Vậy phải nặn chỗ đâm độc hay nếu có thể dùng ống giắc lấy máu lẫn chất độc ra. Sau trù công hiệu của nọc độc. Trước lén đầu bị độc một trong những thứ thuốc chế theo cách sau đây: nước Javel một phần, nước ấm 9 phần; thuốc tím (permanganate de potasse) 1gr, nước ấm 100gr.

Phải phủ kin chỗ đâm cho đến khi thấy thuốc thấm; nhặt bông miếng có dùng cồn bay nước Javel vào đầu rồi quấn băng lại. Gọi ngay thầy thuốc đè tiêm thuốc huyết Calmette. (D. I.)

Có thể chữa thuốc lá được không?

NGUỒI ta có thể bỏ thói quen hút thuốc lá một cách dễ dàng, nếu không êm ái. Muốn thế chỉ việc xúc miệng

— Anh kể các thứ hoa hồng anh biết.

— Thưa thầy có hồng bạch, hồng nhung, hồng tía, hồng...

— Già nứa nói mau!

— Hồng... à... hồng.. hồng lô.

jopahrialar bị trục xuất khỏi đảng và vì thất vọng anh đã dấn đầu xuống sông Bisavamitri tự sát.

(Marano)

CÁI NHÌN CHẾT NGƯỜI

FRÉD ARBAUD, người ở Montréal xứ Canada có thể coi như một kẻ dã man Percy Harsh không?

Nhiều chàng ta đã đồng thanh nói rằng: « Phải, chính anh đã giết Percy Harsh ». Nhưng đó là một kẻ sát nhân rát lì lùng. Việc xảy ra trong một tiệm cà-phê ở Edmonton, kinh thành xá Alberte (Canada) về câu truyện di sản cáo. Hai người sinh ra cãi cọ rồi bắt bình vể chỗ Harsh không chịu công nhận cái tài của mình về puroong điệu ống, Arbaud thách Harsh đấu... nhìa. Cuộc đấu nhìn ấy như thế này: mỗi bên dịch dùng hết ý trí của mình nhìn bên kia để bắt kẻ thù phải cúi mặt và xin hàng.

Trong khi có cuộc thi lật lồng ống, tất cả các tiếng trong tiệm cà-phê đều ngừng lại. Qua những phút dài trong sự yên lặng khó chịu, hai người đối diện trồ mắt nhìn nhau.

Bỗng Harsh ngã gục xuống ghế. Người ta chạy đến thì... anh đã chết, như bị cái nhìn của kẻ địch giết hại. Anh này buông một câu giận dỗi:

— Người ta chờ có chết tôi một cách hồn láo như thế!

Tuy vậy lão già không tin là một cái nhìn có thể giết được người ta, cho là Harsh chết về bệnh đau tim và tê bòng Arbaud.

(Marianne) M. Dick

— Ông, con bị cầm, hôm nay ta ra xin phép cho con u ạ.

— Con cầm ra làm sao?

— Con cầm gái, u ạ.

ng thưoc hay và bô nhất

gối mồi hôi lùng

tiện về ban đêm, v.v.

tin bấy dung :

NG BỘ THẦN TINH hiệu « MẸ CON »
tuyệt những bệnh kè trên và làm cho thân thể
n. Đã được nhiều thư khen tặng và khuyến khích.

Mỗi ve chỉ có 0\$60

Nhận gửi linh hóa giao ngân. Mua huân có hoa hồng nhiều. Xin do :

Phục Dáng Được Hàng

130. RUE DE PARIS. 130 - CHOLON

HẠT SAN

Ấy chết !

T. T. T. Bây trong truyện « Người bùa giải » :

Ngày xưa, Cự yêu thảm Nguyệt nhưng chưa dám nói lời thì Nguyệt đã lảng ch่อง, lảng Lưu. Bây giờ Lưu nhớ Cự đến xin lỗi vợ hộ mình :

Có lẽ vì Cự nghĩ đến rằng chỉ một lái nữa là chàng đã ngồi đối diện với người đàn bà mà chàng đã yêu hồi còn trẻ tuổi trong một gian phòng vắng.

Đừng tưởng rằng Cự và Nguyệt đã là một cặp tình nhân hồi còn trẻ tuổi. Sự thực, Cự chỉ nghĩ rằng một lái nữa chàng sẽ ngồi đối diện trong một gian phòng vắng với người đàn bà mà chàng đã thảm yêu hồi còn trẻ tuổi.

Thế mới biết bút sa... gà chết ! Có khi chết cả người được. Vì ở đây ông Thanh Châu chỉ đổi chỗ cho năm chữ « trong một gian phòng vắng » của ông mà một người đàn bà đức hạnh bỗng thành một người chẳng ra gì.

Mình hay ta ?

Trong truyện ấy :

Người ấy (Nguyệt) sê kè lè lết cả những nết xấu của chồng mình, và làm cho Cự thấy rằng mình hơn người chồng ấy.

Mình « số một » là Nguyệt, còn mình « số hai » là Cự. Giá tác giả chú thích cẩn thận như thế thì độc giả chúng tôi dễ hiểu hơn.

Docteur

Cao xuân Cân
de la Faculté de Paris

CHUYÊN TRỊ :
BỆNH HOA LIỀU và NỘI THƯƠNG
Khám bệnh tại :
153, Henry d'Orléans — Hanoi
(Phố cửa Đông, cạnh Hội Hợp-Theta)

Sách « Nói chuyện nuôi con » của
bác-sĩ là m có bán tại hiệu Nam-
Hà, phố Bờ-hồ, 17 Francis Garnier,
Hanoi. Giá 8p.35 ₫ một quyển

Chưa hiểu.

Cũng trong số ấy, trong truyện « Duyên Bích cầu » :

Chắc tiên sinh cũng thừa hiểu rằng lá thăm lời chim là cử chỉ của những người già giang gio.

Nhưng tác giả vẫn chưa hiểu rằng lá thăm và lời chim không thể là cử chỉ được.

Thánh hay thần ?

Đông Dương tuần báo :

Họ (tài tử Úc) đều tặng nhà họa sĩ (Lê văn Đê) là « thánh Á đông » (génie osiaque).

Chắc Đ. D. T. B. cho rằng « thiên tài » không oai bằng « thánh ». Nhưng nếu muốn dịch đúng nghĩa đen thì génie osiaque phải là « thần Á châu » chứ ?

Cái gì thế ?

Nước Nam số 26 trong bài « Ngày qua... xa xôi quá » :

Đời Tình bỗng chót ra một cái bóng khác.

Chứng « chót » ra. Nhưng chót ra ở chỗ nào ? Mà sao lại trút ra được một cái bóng ? Một cái bóng khác ? Thế cái bóng kia là cái bóng nào ? Báo Nước Nam thực là lùng : Hôm nay đã « gõ mạnh vào cửa lòng », hôm nay lại « bỗng trút ra một cái bóng ».

Chẳng có ý kiến gì hết.

T. T. T. Năm số 33 trong truyện « Gái trinh » :

Lần này rõ rệt hơn là đi tầu vào Thanh Bình có ý kiến phải xa hẳn Hạnh...

Bình có ý kiến viết thư cho Hạnh. Thế mà có « ý kiến » được thi công lại ! Đọc hai câu văn tôi có « cảm tưởng » rằng câu trên viết sai và tôi có « ý muốn » rằng câu dưới cũng viết sai nốt.

Tuyệt vọng !

T. T. T. N. số ấy, trong truyện « Nàng hanh vàng ».

Lòng chàng cứ héo đi với nét mặt ủ ê như một người tuyệt vọng.

Lòng người tuyệt vọng héo đi với nét mặt ủ ê ?

Hay « lòng » chẳng như một « người » tuyệt vọng vì đã héo đi với nét mặt ủ ê ?

Câu văn của tác giả thực cũng « tuyệt .. vọng ».

HÀN ĐÃI SẢN

Bệnh ho chó lây làm thường

Ho lao, ho hòn, ho sán hậu, ho khan, ho mất tiếng, ra máu, ra giãi, phổi đen, dorm có vi trùng, người gầy, chiều hơi sốt, nặng mệt hoặc chân tay, nắm một bên, ít ăn kém ngủ, tinh thần mệt mè, chờ đẽ lâu ngày ắt thương tinh mèn, kịp rùng thuốc ho lao bồn hiệu mắng khỏi được, uống sau 10 phút đỡ ngay, Op.40 1 ve, 12 ve 4p.00, trẻ con ho gà, ho từng cơn, hoặc sốt ho, dùng thuốc toàn quan cao, Op.40 khỏi hẳn, 12 ve 4p.00

Đau dạ dày, đau bụng, đau tức, đau bụng dưới, đau tức, đầy hơi, đau mang sườn, đau cổ trung có sán, uống một gói 10 phần khởi 5, Op.30 một gói 12 gói 3p.00.

Cai thuốc phiện hay nhát Đông-dương

Thuốc này được quan chính tòa thí nghiệm nhận thực ngày 17 Mars 1933, nghiên nặng đến đâu cũng bỏ rút được, người khỏe đi làm như thường, bỏ song không nghiên lại, có n้ำ nặng nhẹ khác nhau, nhất 5p.00, nhì 3p.00, ba 2p.00, tư 1p.00, năm 0p.50, Sâm nhung trừ cảm 2p.00 một chai, bán tại PHARMACIE TẬM TỈNH Trần-dâc-Sử, 73 phố chợ hàng Da cũ Hanoi, Văn-tân 37 Rue Paul Doumer Haiphong, Thái-lai Thành-hóa, Trần-huê Đông-hới, Trần-Cảnh Quảng-giá, Lê-nam-Hưng Phan-thiết, Bảo-Tiến Thakhek. Nguyễn-văn-Đặng Paksé, Phan-thi-Lộc Vieattane Laos, Huỳnh-Tư Paomphêh. Cần mỗi tinh một đại lý, huê hồng rất hậu, hỏi điều gì gửi timbre 0p.05, đại an đó lường.

BÚC TRANH

hoạt họa của
TÚ-MÔ

ÔNG NGÔ-MA-BÙN

Trong làng báo... bồ cò mồi,

Ký quan có một con người đến hay !

Ta chẳng la tát chẳng tát,

Khảo văn khảo chữ, bảy ngày không ra.

Thế mà, ký quắc cho chura,

Cũng làm được chủ hai tờ báo to !

Áy ông Mo-Phú họ Ngô,

Tục danh trong xã là bô Ma-bùn.

Trông ông : lùn cùn, lùn cùn,

Mỗi dãy, trán ngắn, răng còn sơn đen.

Nagy ai chờ bảo tướng hèn,

Chinh là tướng lạ làm nên sang giàu.

Báo ông quảng cáo trang đầu

Răng : bênh quyền lợi khắp hồn nhán dán.

Nhưng ngoài cái lợi bản thân,

Ông Ngô-Mo-Phú có cần bênh ai !

Ông còn cướp đất, tranh mồi,

Của dân nghèo hại Tân-Bồi, (Thái-Ninh).

Ông quen nấp bóng quyền hành

Đề chơi thủ đoạn tranh rành... cơm chim !

TÚ-MÔ

Ngay Nay điêu tra

(Tiếp theo trang 11)

tôi, nhưng cụ Tông đốc thương tình không cách. Vậy phải mang bằng triện về làm việc.

— Thế ông có nhận trên và bằng không?

— Có, tôi có nhận vì tôi không dám trái ý cụ Tông đốc. Nhưng tôi vẫn có đơn từ chức, và nhất quyết từ chức. Nếu không từ chức, ông huyện cũng không để chúng tôi yên lành.

Tôi hỏi câu sau cùng:

— Hiện nay còn những ai từ chức sau ông?

— Sau tôi có năm ông lý trưởng tông Dục-linh, sáu ông lý trưởng tông Tô-xuyên và hai ông chánh hội cùng ở tông Dục-linh đều để đơn và nộp triện từ chức, nhưng quan công-sử và quan tông-đốc không cho từ chức.

— Thế các ông ấy đã rút đơn ra chưa?

— Nghe như chưa thi phải. Xin ông hỏi thẳng các ông ấy, có lẽ tiện hơn.

Vì sao tông Tô xuyên hưởng ứng sự từ chức của tông Dục-linh.

Tù nhà ông lý Thanh Mai, tôi đi sang tông Tô-xuyên cách đây chừng sáu cây số. Tôi tìm vào nhà ông lý trưởng làng Tô-dé, một người trong sáu người lý trưởng đã để đơn từ chức.

Cũng giống ông lý trưởng Thanh Mai, ông lý trưởng Tô-dé kẽ lại đầu dưới tai sao ông ta bị bắt qui ở công huyễn:

— Quan huyện sở dĩ ghét chúng tôi vì chúng tôi đã không đến mừng rồng ngài. Thoạt đầu, chúng tôi 13 anh em mang vào 10p.00 nhưng quan chúng tôi trả lại. Chúng tôi cầm tiền ra. Không biết 12 người kia có vào mừng riêng không thì tôi không được biết. Riêng tôi, tôi không vào mừng nữa vì tôi làm việc không có lương mà bắt tôi mừng nhiều thì tôi bỗ vỗ ai và lấy tiền ở đâu?

Sau đó vài hôm tôi nhận được

Ông Vũ-Trường. Lý trưởng làng Lý-Xá

giấy súc cho hương lý xã tôi phải lên tỉnh lịnh bàn ghế để xe về cho trưởng hàng tông. Tôi lên kêu quan xin linh thiền phái tôn vị trưởng chung cho cả hàng tông, không lẽ minh tôi phải chịu. Quan huyện liền thết lính lấy roi gân bò, nhưng sau quan huyện chỉ bắt tôi ra qui ngoại sản, ngay lối công vào đê thiền hạ đi qua trông rõ. Tôi lấy thế làm túi nhục liền làm đơn lên quan tông đốc xin từ và trả triện. Nhưng quan tông đốc khuyên tôi cư việc về làm rồi quan tông đốc sẽ bảo ông huyện cho.

Tôi hỏi thêm:

— Thế còn những ông ban đồng sự của ông?

— Năm ông lý trưởng kia cũng để đơn từ chức vì các ông ấy sợ

có một ngày kia các ông ấy cũng bị bắt qui và ném roi gân bò như các ông khác.

Ông lý Xá, người đã ném triện trả ông huyện ngày ở bàn giãy huyện đường

Ông Vũ Trường, lý trưởng làng Lý Xá, một người nhà quê chất phác thùng thang kẽ lại:

— Mồng một tháng ba Annam (19 Mai 1939) quan huyện súc tôi lên bắt phải nộp tiền hoành then một cái thuyền đứng lên tôi. Tôi kêu hiện nay cái thuyền ấy cho người thuê họ đánh mất ở Vịnh-bảo, tôi còn đang kẹt ở tòa án Hải dương, vậy xin khất quan lại vải bôme. Quan huyện không nói không rằng, rút roi gân bò vụt tới lắp vào vai tôi, rách nát cả cái áo lương.

Tôi giận quá, moi luôn triện trong túi, vứt lên bàn trả quan và lui ra. Quan huyện thấy thế, gọi ông thừa lên khuyên dỗ tôi và trả lại triện. Vì thế tôi không phải qui, nhưng rách mất chiếc áo lương.

Ông ta vừa nói vừa suýt soa, hình như còn nhớ trận đòn cũ và tiếc chiếc áo lương rách.

(Xem tiếp trang 21)

Phỏng vấn ông huyện Vũ định Phan

Trong bản giấy, ông huyện vui vẻ tiếp tôi. Sự phi nộn của ông có vẻ nhẹ nhõm. Thấy vậy tôi bắt đầu

Ông Vũ Định-Phan
Tri huyện Phu-Dực

nghi: một người lè độ như thế không lè lại độc ác được. Tôi vào ngay chuyện:

— Chúng tôi được tin hương lý hai tông Dục-linh và Tô-xuyên trả triện từ chức nên phải về tận nơi

điều tra. Nếu ngoài có thể cho chúng tôi biết những cớ họ viện ra có đúng hay không thì tiện cho công việc của chúng tôi lắm.

Ông Vũ định Phan, ngẫm nghĩ chừng nửa phút. Rồi trả lời tôi bằng một giọng rất cảm động:

— Ông nên biết rằng nghề làm quan rất khó. Nếu mình không nghiêm khắc thì công việc không chạy, quan trên quả trách. Còn nghiêm khắc thì dân oán. Bởi bọn hương lý ở đây công việc bê trễ, nên tôi phải nghiêm khắc, cái đó không có gì là lạ.

Tôi muốn biết rõ hơn liền hỏi:

— Thế ngoài có đánh họ và bắt họ quí thực không?

— Không. Nghĩa là tôi... có dọa qua loa cho chúng nó sợ mà thôi.

Tôi còn muốn hỏi thêm về việc lè miệng thi ông Vũ định Phan đã nhanh nhau bắn sang văn đề khác.

Tôi đang phỏng vấn, bỗng ông bị huyện phỏng vấn lại.

Nhưng đây chỉ là về thể thao, về quần vợt. Bởi vậy tôi chỉ trả lời cầm chừng. Và yên tri không hỏi thêm được điều gì khác quan trọng, tôi từ giã ông huyện Phu Dực ra về sau khi cam ơn ông đã cho tôi biết qua loa những điều tôi muốn biết.

Lời tuyên bố quan trọng của ông Công sứ Rivière

Ở Phu-dực về, công việc sau cùng của tôi là vào thăm ông Công sứ để

được biết ý kiến của ông về vụ này.

Ông đã tiếp tôi với một sự nhã nhặn vui vẻ, khiếu tôi cảm động và quên hẳn cái dang đêu lạnh lùng của ông khi ông mới bước chân đến đất Thái-binh.

Tôi nói trước:

— Thưa ngài, đối với một vụ quan trọng như vụ từ chức này, chúng tôi rất thận trọng. Trước khi đăng bài, chúng tôi phải về tận nơi điều tra và nghe đủ các « tiếng chuông ». Chúng tôi đã nằm ở Phụ-dực ba ngày. Chúng tôi đã hỏi từ hương lý để những người lân cận. Chúng tôi lại có dịp phỏng vấn cả một người lính cơ và một người lính mìn thám mà sở Hiêm phỏng Thái-binh đã phải về dù xét vụ này. Chúng tôi cũng đến thăm cả ông huyện.

Chúng tôi đã sưu tầm đủ tài liệu. Giờ chúng tôi chỉ muốn biết ý kiến vị chủ tinh trong vụ này và mong rằng ngài sẽ không từ chối và cho tôi được như ý.

Ông Công sứ Rivière tươi cười trả lời:

— « Cách làm việc của ông như vậy rất đúng đắn và cần thận. Vì

Chúng tôi đã trình bày một cách công bình và không thiên vị tất cả ý kiến của những người chính trong vụ từ chức này. Ông huyện, một bên, các hương lý, một bên, đã bày tỏ những lý lẽ của họ. Và ông chủ tinh Thái-binh cũng đã tuyên bố ý kiến sáng suốt của ngài.

Vậy vụ này rồi kết liễu ra sao?

Chúng ta hãy chờ sự định đoạt công minh của ông Thống sứ De Taste và ông Công sứ Rivière.

Phạm văn Binh
(đặc phái viên NGÀY NAY)

Docteur

ĐẶNG VŨ HỶ

Andenne Interne de l'Hôpital
Saint Lazare de Paris
Spécialiste des maladies
vénériennes et cutanées

CHUYÊN MÔN VỀ :

Bệnh hoa liễu,
Bệnh đàn bà,
Sửa trị sắc đẹp

KHÁM BỆNH

Sáng 9 giờ đến 12 giờ
Chiều 3 giờ đến 7 giờ
Chủ nhật mở cửa cả buổi sáng

CHỖ Ở và PHÒNG KHÁM BỆNH
16 & 18, Rue Richaud, Hanoi
(đầu phố Hồi-vũ)
Tél. 242

Manh như sâm, banh
Ngon như canh-ky-na
Rè như rượu vang

Rượu Dâu

Lê - Quynh - Quảng Bình

là một thứ rượu bồ có thể
dùng giải khát và giải lao

Ai muốn làm đại-lý xin viết thư
thương lượng với Tông đại-lý

M. Ngô Như
49, Rue de la Gare — Vinh

Nữ học sinh nên biết

Bắt đầu niên khóa 39-40, học sinh
không thể tự ý muốn học lớp nào cũng
được :

A) Học trò cũ phải dù những điều
kiện sau nay mới được lên lớp :

1.) Phải học trọn năm vừa qua.
2.) Phải thi dù các bài trong hai kỳ lục
cử-nguyệt.

3.) Phải được hội đồng giáo viên nhận
đủ sức theo lớp trên.

4.) Nếu sự học giàn đoạn vì ốm tay có
viết nhà, mà có xin phép, hội đồng giáo
viên sẽ quyết định.

B) Học trò mới :

1.) Phải dù giấy chứng chỉ niên khóa
vừa qua.

2.) Không bị đuổi ở các trường tư kí
3.) Riêng về lớp Ba, lớp Nhất và lớp đệ
Tứ-niên, học sinh phải dù giấy thương
giá, và phải đủ sức học, cuối năm nhà
trường mới cho thi.

Những thế-kết trên đã được hội
đồng quản đốc và giáo viên ban trường
chấp thuận.

Các phụ-huynh có con em gái hiện
đang học tại ban-trường hay sắp cho
con học nên hiểu rằng : Một trường học
đã công-ug-tu, có dù quý-cù, mới đúng
tinh-nhiệm của công-cứng.

Trường Nữ-học HOÀI ĐỨC

Phố Hàng Trống HANOI - Tél. 866
Lai Cao

ONG lý Cúc cười, nói sang
chuyện khác :

— Tôi-thấy người ta dồn
ông thần « nhứt đặc »
nhập vào cù, phải không ?

— Họ chỉ nói bậy. Ông thần nào
nhập vào tôi. Nhưng mà có một
đêm, tôi nằm ngủ thấy ông thần
« nhứt đặc » hiện lên, báo mộng
cho tôi rằng : tôi có đại phúc, được
ông truyền cho các phép về môn
địa lý.

Ông quay sang ông lý Khóa, nói
tiếp :

— Mà lạ quá cù à, từ hôm ấy trở
đi, tôi tự nhiên nhìn con long ra con
long, con phượng ra con phượng, hình
nào rõ rệt hình ấy, không bẽ nhầm
lẫn.

Ông lý Khóa không trả lời, nằm
yên lặng một lúc rồi, giọng khàn
khàn nhuộm vẻ mỉa mai, ông nói
như người diễn thuyết cho công
chúng :

— Ngày nay nhiều người biết được
dùm chừ quên dã vội vác địa bàn
đi làm dắt làm cát rồi sòe. Họ không
chiều hiểu rằng nghè địa lý cũng
khó và nguy hiểm như nghè làm
thuốc, có phần còn khó và nguy
hiểm hơn nhiều nữa. Một thầy lang
bẩm chỉ có thể làm chết được
những bệnh nhân mà tính mệnh đã
bị sa vào tay họ. Nhưng thầy địa già
mờ có thể làm hại được cả nhà, cả
họ người ta. Rồi...rồi tôi kè cho
các ông nghe câu chuyện mới xảy
ra trong khoảng vài ba năm nay để
chứng thực cho lời nói của tôi.

Ông lý Cúc đương sốt ruột vì ông
lý Khóa hút đã nhiều. Tay ông
tiêm đã thấy chán, mà ông thì chưa
hút được mấy điếu. Ông làm ra
mặt niềm nở và nói bằng một giọng
chỉ thiết :

— Vâng, vâng, thế thì còn nói gì
nữa. Cụ cứ kè cho chúng tôi nghe...
cụ kè đi.

— Hượm ! hãy cho lão vài điếu
nhấp giọng dã.

Lý Cúc vắng một liếng bất đắc dĩ
và nghĩ thầm : « hút láy chết hay
sao mà cố hút mãi ? ». Ông liếc nhìn
thấy ông cán Bích cũng eó vể khó
chiều, ông túm tim cười.

Ông lý Khóa làm luôn ba điếu
nữa rồi nằm ngửa, một tay vắt lèo
trán, ông bắt đầu kè :

Cụ án Nguyễn, người làng Vinh-long.— Ông xoay lại, nắm nghênh
về phía bàn đèn, — chắc ông cự
cũng biết.

Lý Cúc chẳng biết gì, nhưng trả
lời phứa :

— Có, tôi có biết,...biết tiếng thôi.

— Cụ ấy về hưu đã bảy tám năm
nay. Già sang, danh giá, thì tôi
mới thấy nhà ấy là một. Nhà cửa
rung rinh, cái nẹ liên tiếp cái kia
như động, chẳng kém gì nhà cự
quận — tuy ông chưa hề bước tới
nhà cự quận — ông cả làm quan,
ông hai buôn bán sầm uất, ông ba
ở nhà hầu hạ cụ ông, cụ bà và một
minh trong nom hàng trăm mẫu.

Thế mà những ruộng ấy còn đất gấp
ruồi, ruộng lèng Cầm ta này. Sáu,
bảy trăm mét mẫu.

Lý Cúc nói chém một câu binh
phẩm để tỏ ra người hám nghe
chuyện :

— « Sáu, bảy trăm mét mẫu ! Vậy
trăm mẫu không biết đến bao nhiêu
của. Giàu thật ! » Rồi ông thần nhiên
hút.

— Vâng. Sáu, bảy trăm mét mẫu.
Giá cánh mình được ngăn ấy ruộng
thì vừa ăn, vừa tiêu, vừa bút mấy
đời cũng chẳng chuyền.

Ông ngồi dậy hút thuốc lào. Đoạn
ông lại nằm xuống kè tiếp :

— Rồi năm kia, trong khoảng
tháng ba, cụ án bỗng tự nhiên đau
mắt, mỗi ngày một nặng. Rồi ông
cả, ông hai, ông ba, cả nhà cùng đau
mắt. Néu cùng ở một nhà thì còn có
thể bảo rằng lây. Đằng này, mỗi ông
một nơi, xa nhau hàng dặm. Xem
bối, thì ông thầy bảo động mộ tam
đại...

« Làng cụ độ ấy có ông thầy Tàu
mới ở Tàu sang, không biết tiếng
An-nam. Đi đâu cũng kèm theo một
người Tàu nữa làm thông ngôn... »

Ông cán Bích ý chừng thấy ông
lý Cúc quên hẳn mình, sot ruột nói:

— Ông lý đê lão điếu ấy nhé !

thầy cũng cùng người thông ngôn
đi lang thang trên các đồng lèng.
Lúc trở về, cụ án hỏi, thầy si sò
mấy tiếng đê người thông ngôn
dịch lại rằng chưa tìm thấy chỗ
nào đích đáng.

Ông còn muốn kéo dài câu
chuyện, song thấy lý Cúc và ông
cán Bích chuyền tay nhau hút, ông
vội tóm tắt, cốt cho chóng xong :

— Thế rồi lão thầy Tàu cho bốc
mộ tam đại nhà cụ an đi nơi khác.
Chưa đầy một năm, cụ án thù bệnh,
quy tiên. Vài tháng sau cụ bà nỗi
gót cụ ông lên chầu giời. Năm sau
lại đến lượt ông cả. Ông hai tự
nhiên bỏ hiệu di đầu mất. Còn ông
ba đâm ra chơi bài. Bao nhiêu
ruộng nương bán sạch. Đến nay
tung quá đến nỗi ông phải nảy cát
gạch sàn đem di bán.

Rồi sợ lý Cúc bắt bẽ lỗi thời, ông
kết luận luon :

— Xem thế dù biết một thầy địa
lý già mờ có thể gây nên tai vạ to
tát đến thế đấy.

Nhưng dẫu sao cũng muộn quá
rồi. Lý Cúc đã hút hết lượt sái nài.
Ông tháo tàu, lấy móc nạo kèn ket.
Thôi, dành kéo lại lượt sái ba này
vậy.

Xã Chính sửa soạn đã xong, đợi

— Vâng, cháu cũng định mời cụ
xơi.

Ông lý Khóa ngừng kè, đăm đăm
nhìn n'on đèn.

Lý Cúc vội giục :

— Thế rồi ra sao, cụ ? Ông thầy
Tàu ấy hẳn là một danh sư, phải
không cụ ?

Ông nói trái bắn ý ông dự đoán,
cốt để khơi chuyện thêm.

Ông lý Khóa kè tiếp :

— Cứ theo tiếng dồn thi hồn ta là
danh sư. Vì thế cụ án mới cho mời
đi mời về nhà, thết đãi cơm rượu,
thuốc phiện. Cụ hết sức chiều
chuộng. Thầy muốn gì cũng được...
Trong ngót tháng giờ, chiều nào

lâu, nóng ruột, đi lại nhắc khéo :

— Thưa cụ, cất mộ vào giờ nào ?
cháu quên mất.

Ông cán Bích nhanh nhau, đỡ lời :

— Giờ thin.
— Bầm, giờ thin là mấy giờ ạ ?
— Vào khoảng từ tám đến mười
giờ.

— Bầm, vậy thi từ sáng đến giờ
có lẽ muộn lắm rồi.

— Ông lý Cúc vớ được dịp tốt. Ông bèn
ra vè sốt sắng giục ông lý Khóa :

— Chết chửa ! mài nghe chuyện
cụ, quên lú đi mất. Thế nhờ cụ di
ngay cho vợ chồng nhà hắn. Số
sáu còn hơu muộn, cụ à. Nhớ quá
giờ thi rầy rà lắm đây.

con trâu

TRUYỀN DÀI của TRẦN-TIỀU

(Tiếp theo)

Ông quay ra nói với Xã Chính:

— Thế các thức bác đã sắm sửa đủ cả rồi đấy chứ?

Xã Chính tươi tỉnh, gãi tai thưa:

— Bầm, đủ cả rồi, chỉ còn đợi cụ lý nữa thôi.

Ông lý Khóa bất đắc dĩ phải đứng dậy. Ông với tay về phía Lý Cúc:

— Ông cựu cho lão mượn chiếc... chờ suy nhé?

Lý Cúc ngần ngừ. Ông canh Bích nói giúp:

— Phải đấy, ông cựu cho cụ mượn chiếc « chờ suy » kẽo ngoài đồng rét lắm.

Lý Cúc không thể chối từ, khẽ thở dài, nói:

— Vâng.. nhưng bác Xã phải cho tôi mượn chiếc áo bông mới được.

— « Bầm, áo bông nhà cháu « lâ » lắm, đem ra sợ không tiện ». Nói rồi, bác túm tím cười.

— « Tâ » cũng được. Đắp chăn ấy mà tôi quen, không đắp chăn, không chịu được.

Ông lý Khóa vừa đi khỏi, ông canh Bích không đợi mời, ném ngay vào chỗ ông ta.

Lý Cúc làm bầm:

— Chẳng biết mòn địa lý của cụ thế nào, chứ mòn hút thi khá lắm.

Ông lý Khóa đi đầu, hai tay thọc trong túi « ba-dờ-suy ». Theo sau, xã Chính cầm bó hương xạ và cắp nách cái đai bao bọc trong vương vãi tay đeo. Thằng Chốc xách ấm nước chè nóng và mấy cái bát sành như khi nó đi đồi đồng. Thằng cu Nhơn cầm điều cầy với bù-nhùi.

trông, ông lão ngoài bảy mươi tuổi vẫn mà trắng kiện hơn bọn mình. Quê hóa thật!

Vợ biếu ý chồng cũng trả lời to tiếng:

— Cụ nhân từ di làm phúc cho khắp b้าน dân thiên hạ thì giờ, phật lại để phúc cho cụ. Rồi chức thủ chi lão thế nào mà chả đến tay cụ.

Ông lý Khóa nghe rõ, sung sướng lộ ra nét mặt, tay ông không quay lại, không trả lời hai bác...

Gần tới mộ, xã Chính rảo bước lên trước dồn lối... Bác đứng xoay lại, chỉ tay xuống: « Bầm cụ, đây rồi a. »

Bấy giờ vào độ gần trưa, mà trông như vừa mới sáng. Vì không có nắng. Khắp trời, một màu trắng lờ như sữa. Bồng lúa xanh non bát ngát, từng chỏ nõi lèo những khóm tre dầy và xanh om. Nhưng tha ma cỏ xanh biếc, đủ các hình, chồi ra, hoa lá vào như những bán đảo, những mũi bờ, những vịnh nhỏ.

Cả bọn đứng lồ nhô, xa trông như một dàn cò.

Tín, Mùi và xã Chính hì hục dào. Mùi cỏ thơm, mùi đất ẩm và mùi lúa non, thoang thoảng nhẹ hàng, mộc mạc.

Bác xã gái ngồi xồm, trước rổ trầu cau. Mỗi con gió bắc thời mạnh, bác so vai, rụt cổ, suýt soa: « Re.. è! ngồi yên một chỗ càng thấy rét khỏe ». Thằng Chốc chạy đi chạy lại xem trầu nước, điều dóm cho những người làm, để khỏi mất thi giờ, chậm chễ công việc của họ. Ông lý Khóa vẫn hai tay thọc trong túi, đứng tư lự ngẩn bốn phương...

Bỗng ông giơ tay với xã Chính, gởi to: « Này, bác xã! Lại tôi bảo. »

Xã Chính đưa vuốt cho thằng Chốc, chạy vội lại.

Ông lý Khóa vươn tay ra vừa nói vừa chỉ vòng theo con đường đất ngoằn ngoèo: « Bác đê ý trông, vẫn chỉ thờ đức Khòng ta làm ngay trên đầu rồng. Cái ao làng với cái giếng đằng trước vẫn chỉ là hai mắt rồng. Chỗ phình ra ngay chỗ gốc cây da là hòn ngọc. Nhờ hòn ngọc ấy mà làng ta lâm khoa bảng, lâm quan to đấy áh. Bác cứ theo tay tôi chỉ. Một cụ lang Trung xây ngay trên mình con rồng. Cụ tình thật. Giòng giỗi cụ là giòng giỗi nhà địa lý có khác.

Xã Chính không kịp nghĩ trước, cãi lại:

— Thưa cụ, thế sao con cái, cháu chắt cụ lang chẳng làm nên trò trống gì.. chỉ đến lý thon là hết!

— Cái đó là tại số

Thấy câu mình trả lời vô lý quá, ông liền chữa lại: « Người ta thường nói: sống nhà, già mồ. Tại con cháu cụ không chịu xoay hướng nhà cớ để xây lụng vào dinh thi bê náo... Bây giờ bác nhìn đến giải đất này ở ngay vào chỗ đuôi con rồng nó quay. Bác tính, nó mà đã quay thì cái gì gần đây chả phải đồ nát. Vậy ngôi mộ ông cụ nhà bác đê dày không tài nào yên được. Không những thế.. Bác lại dày... »

Ông cầm tay xã Chính kéo sang phía khác, và nói tiếp: « Bác trông con kim, canh chùa Tiên, siêng thằng lai. Bác xem, cái gì cũng là phản cát. Còn nhiều lẽ khác, có nói bác cũng không sao hiểu được vì bác không biết địa lý... Ngôi đất này, chắc do tay xã Ân làm dày chứ gi. »

Bọn Mùi dào dạt đến ván. Thằng Mùi quay ra quay ra hỏi. Xã Chính chạy lại. Ông lý Khóa truyền: « Cứ mở lên. »

Mùi và Tín, đứa cầm thường, đứa cầm mai, bầy mạnh nấp ván.. Một mèo băng băng, tanh như mèo bùn xông lên. Thằng Tín sợ, lui lại vài bước. Thằng Mùi đi bốc mộ thuê đã quên, không rụt rè, sợ hãi, nó cái xuống mò xương chìm dưới thê nước xám xám và sền sệt như nước bùn. Xã Chính đỡ mươi nén hương xá đem ra cắm bên mộ, trước đầu giò, rồi đứng trên bờ mộ đợi.

Thằng Mùi cầm chiếc đầu lâu giে lên Xã Chính chia hai tay đỡ lấy một cách kính cẩn. Thằng Cuốc sợ ú té chạy. Xã Chính gắt con:

« Đò hắt biếu, hắt mục. Hoa cải óng mày chử hoa cài ai » Bác ngồi xuống rửa kỹ càng trong chiếc chậu sành, và trước khi đặt vào trong liêu, bác rưới ít nước ngũ vị dung trong chiếc chậu khác. Bác vừa làm vừa lầm bầm khấn: Lạy cụ, cụ có khôn thiêng, xin cụ phù hộ cho cả nhà được thịnh vượng, làm ăn được may mắn, buôn bán được nhất bản vận lợi... » Và bác trưởng như lời bác cầu khấn đã được ông cụ chứng giám.

(Còn nữa) TRẦN TIỀU

Ao tắm bể

Hiệu dệt

PHUC - LAI

87, PHỐ HUẾ, HANOI — Tel. 974

hiện đương trưng bày nhiều kiều áo tắm mới lạ.

Trước khi đi nghỉ mát, xin mời các bà, các cô lại lựa chọn kiều áo đê so sánh với các hàng khác.

TIN VĂN..VĂN

(Tiếp theo trang 7)

Ông không châm. Ông chỉ cho mặt. Nghĩa là tác giả Tất Đèn được ông vỗ ve khen.

Ông khen ngược khen suối, khen loạn sả lang tang. Y như một con ong hóa dại.

Ông phục cải tà viết rết mới của ông Tôi.

Ông nói :

« Sự học mới, ông thiếu ; nhưng cái tài viết văn mới ông không thiếu. Tôi đã lượm được những câu văn mới mà ở những nhà văn khác có học mới và viết văn mới tôi không thấy có.

« Những câu như thế này chẳng hạn :

« — Ánh trăng nhòm vào cặp mắt dung dung nước mắt (tr. 97). Trời tối như mực và như cái tiều đòn chí (tr. 165). »

Ánh trăng nhòm ! trời tối n hư cái tiều đòn ? ..

Quả nhiên văn mới thực.

Và mới hơn nữa là những đoạn tả cảnh :

« — Nó là một cái bưng xung nhọn như ngọn tháp... Nó là một đồng rơm, đồng ra lớn bằng trái núi... Nó là những tòa mái ngói muôn bão toàn quốc túy bằng những « đầu » vuông chom chom... »

Văn mới của ông Ngô Đăng !

Ngô Quán làm ơn viết văn cũ đi !

Hôm nọ, ông Nguyễn triện Luật bàn đến tinh thần tiếng Việt Nam và cách vận chuyển từ tiếng với lối văn dịch... v. v.

Ông Luật đã làm ông Lan Khai da cảm phái sa nước mắt.

Và làm cho độc giả Tao Bàn cũng sa nước mắt, nhưng không phải vì da cảm : họ chỉ buồn cười.

Họ buồn cười vì một câu thi đùa của ông Luật về cách dịch tiếng lóng ra tiếng ta.

Câu : « J'ai chaud, người thường chúng ta dịch là Tôi nóng hay tôi bức.

Ông Luật sửa lại bảo dịch sai.

« J'ai chaud » phải dịch là « trời nóng » mới đúng.

Và tin thế một cách vững vàng quyết liệt.

Và ngạc nhiên khi thấy người ta

phi cười.

Và rồi, trong Tao đàn số 7, ông N.T. Luật lại bàn về mẹo luật tiếng Việt-nam.

Và... tại dịch nữa.

Thực đấy !

Nhưng lần này không như lần trước.

Lần này ông dịch một câu tiếng Nam ra tiếng Pháp. Chắc may mắn hơn. Ông bảo rằng :

Câu cháu nói với chú : « chú dặn bảo gì, cháu xin vâng theo », nếu ta muốn giữ hồn linh thần Việt ngữ, phải dịch ra tiếng Pháp như thế này :

A tout ce que son oncle recommande, le neveu est prêt à obéir.

Nhưng lần này ông Luật lại thắc người ta phi cười.

Ông lắc đầu, quẳng bút xuống bàn. Khoanh tay ngồi nhìn ra, ngạc nhiên hết sức (1).

Lê'a

1) « Chú dặn bảo gi cháu xin vâng », cứ dịch phết là : je suis prêt, mon oncle, à vous obéir » có hơn không ? Việc gì mà lão thần đi tìm những cái rắc rối mãi

N.N. nói chuyện

(Tiếp theo trang 13)

Đồng Dương học đường, Hải dương. — Ông đã có giấy phép mở trường tư rồi, mà muốn xin mở thêm một lớp thì không khéo khăn gì cả. Mễn là theo đủ điều kiện thường (thầy giáo đủ bằng, trường đủ chỗ, v. v...) Còn nếu muốn mở lớp dạy quốc ngữ không lấy tiếc, tưởng ông nên giao thiệp với hội truyền bá quốc ngữ, sẽ dễ dàng và tiện lợi hơn.

Ngày Nay

Tuần báo ra ngày thứ bảy

Mua báo kèm tờ 1er hay 15 tháng lát
và xin trả tiền trước

Một năm 6 tháng

Đông-dương	4\$20	2\$20
Pháp và		
Thuộc - địa	4. 80	2. 50
Ngoại quốc	8. 50	4. 80
Các công sở	8. 50	4. 80

Ngân phiếu gửi về :

M. le Directeur du NGÀY NAY

• GÒA SOẠN và TRI SỰ •
80, Av Grand Bouddha, Hanoi

Giấy nút số 874

VÔ - ĐỨC - DIÊN

KIẾN TRÚC SƯ

8 Place Negrler
HANOI — Tél. 77

AI MUỐN ? ? ?

Rõ sự huyền bí của 65 trò Áo-thuật, xin gửi mandat hoặc tem 0p.59. (Xem thêm 0p.15 cước phí).

Hãy đọc...

ÁO-THUẬT TẠP-CHÍ

Bán-nghệ-sao
khảo cứu về khoa Áo-thuật.
Một năm 2p40. Sáu tháng 1p.20
Thờ, mandat gửi cho

NGUYỄN - THÀNH - LONG
chủ nhiệm Áo-thuật tạp-chí
146, Rue des Marins - Cholon
(Cochinchine)

Đi ra bãi biển
lướt lá di dương lầy
sắc khỏe Sau là phô
tâm thon đẹp đẽ
Nếu các bà mặc một cái áo
tâm lau màu khong det Không
đứng lợt man khong Khêu
thì khong mưng làm quan
về đep mà lại còn hai
đen sicc khỏe là khac

Các bà muốn co
Một cái áo làm hoàn toàn
viva đẹp lại viva bền
Xin đổi cho được,
Áo có dấu hiệu
CéCé
Của chính hàng
Coi Chung
det ra

NẮNG TRONG VƯƠN

của THẠCH LAM

giá 0p,35

CÒ GÁI GIANG HỒ

(Tiếp theo trang 6)

Câu chuyện đã xoay đến chiều nguy hiểm khiến tôi không dám kéo dài cái trò chơi đáng sợ ấy thêm nữa. Nhất là tôi lấy làm tiếc rằng đã chuộc lấy sự chú ý của một người đàn ông đối với tôi không có đức tính gì khác hơn là nguy hiểm, mà đối với Musette thì là phương bảo toàn chắc chắn cho cả một ngày không phải lo, có cơm áo đúng giờ và có thể nghỉ ngơi đến hôm sau được. Tia chớp rạng rỡ, làm vui lòng cho Musette và luôn thè gõ minib ra khỏi lúc bối rối này, tôi bèn đem sự thực ra thử.

— Thưa ông, xin ông thứ lỗi cho; và lại... ông đã tưởng lầm. Tôi... tôi không phải là con người hoa nguyệt đâu...

Musette quát lên :

— Thế nào ? Mày mà ?...

— Không, tôi đến xóm này chỉ vì lò mò : chính cái sự không được biết gì về cuộc đời ở đây quyền rủ tôi đến. Chị đã nói chuyện với tôi mấy câu, chị bảo tôi rằng chị chưa ăn cơm... lúc ấy tôi chỉ nghĩ đến việc giúp đỡ chị... Còn những việc sau này... xảy ra không phải là theo ý tôi muốn. Tôi thế này cũng không còn ý lò mò nữa.. tôi chỉ hơi buồn, có lẽ thế...

Musette trừng mắt nhìn tôi. Chị ta tức giận lắm.

— Mày tưởng mày làm thế là hay đấy hả? Mày tưởng mày đã tìm được một thế giới khác? Mày tin chắc từ mày đến tao khác nhau xa lăm phải không? Mày xem... trong hai đứa mày với tao, người đàn ông kia tưởng mày là người dễ mua hòn tao kia đấy!

Chị ta bất bình, bức tức, như bị người ta lột trần (1). Tưởng chừng như tôi vừa áo trộm mất của chị ta một bí quyết trong nghề nghiệp. Không những thế, chị ta lại lấy làm phục nhả nữa, cái người lúc này không có một xì kia, nhục vi đã nhận sự giúp đỡ của một người đàn bà có thể trả bùa ăn

(1) Cả nghĩa đen lẫn nghĩa bóng.

bằng thử tiền của người ấy đã kiếm ra ngoài cách bán thân, hay chẳng cần phải kiếm cũng có, thử tiền của gia tộc, tiền sạch sẽ, ngay thẳng, lương thiện, thử tiền không phải giấu ai.

Chị ta bảo tôi :

— May di di di di! Không ai làm sao khô cay: hơn may...

Chị ta theo thùng quá đến nỗi không quyết định được bê nào. Người khách lạ bên giúp tôi. Hắn bảo...

— Tôi xin đưa cô đi.
Musette cụ lại, mắt đầy lệ :

— Ủ, thử xem xem nào!

Chị ta thấy tan mắt một chút may mắn mà chị đã cố bấu via lấy và đem hết sức ra để giữ mình.

Tôi bảo người đàn ông :

— Xin ông hãy ở lại. Musette là người rất đáng mến, đáng quý gấp hai mươi lần hơn tôi, tôi dài dặc, nguyễn nghĩa và vụng về; ông không phải tiếc rẽ một chút nào hết. Vâ lại.. không phải ông thiệt thời mắt tôi đâu.. mà ông mời tôi cũng không thể nhận lời được. Cứu như Musette...

Musette vội nói lớn lên, giọng túc giận :

— Tạo không khiên mày! Tao thế nào, người ta đều biết cả.

Tôi vừa đưa tay cho người bạn gái chúc lát của tôi vừa bảo chị ta:

— Thời chào Musette. Chị đừng để bụng giận tôi nhé. Thực tôi không có ý làm mất lòng chị đâu.

— Không phải vì thế! (Musette hạ giọng, tỏ ý đã tha thứ nhưng không chịu nói ra.) Không phải vì thế. Chỉ vì chị (lần đầu tiên Musette gọi tôi là chị, chỉ vì chị không thể hứa một tí gì đến đời của chúng tôi đâu. Đã thế thi đograms đều định dáng tôi.. Thời chào!

Chị ta đưa tay cho tôi mà không nhìn tôi. Bấy giờ tôi mới nhận thấy rằng Musette tránh ngước mắt lên để người ta khỏi trông thấy hai gợn lệ lớn đang rung rinh dưới hàng mi.

Tôi cúi xuống nói để chỉ một mình chị ta nghe tiếng :

— Chị có biết rằng chị thực là một người đàn bà đáng mến hơn hết những người tôi gặp xưa nay. Tôi chúc cho chị được mọi điều phước.

Chị ta không đáp.

Trước khi lên xe, tôi hỏi người đàn ông, xem đối với Musette hắn định liệu thế nào. Hắn nói :

— Tôi sẽ giữ cô ta với tôi, cô ta jam tôi thương hại. Nhưng tôi vẫn cẩn cẩn.

Tôi trở về khách sạn, vẫn còn rung động vì câu chuyện mà ngay sau lúc ấy tôi đã không thể nhớ lại cẩn kẽ được hết các việc xảy ra ; tôi hết sức bắc bực, kiêu hãnh nhìn những kè cản ở dưới nhà hàng đợi giờ khuya để đi ngủ, và mỉm cười với người đàn ông ngồi gần bàn tôi lúc đó đang đọc nhật

tranh. Tôi thấy cái cảm tưởng rằng hết mọi người đều ống hồn nhìn tôi với ý ước muốn của người lạ mặt — cái người đã tiếc rằng không được với tôi một đêm.

Về sau tôi không bao giờ gặp Musette nữa và thường làm ăn hàn.

Đó là một trong số những gái giỏi đang mà người ta không hiểu tại sao lại không là những bà mẹ hiền trong gia đình với một số con cái?

Tôi cứ muốn hỏi chị ta xem vì sao lại cam sống cuộc đời đêm hôm kinh hãi và bất chắc như thế.

Nhưng tôi rất sợ sẽ phải nghe một câu mà tôi không muốn nghe :

— Có gì đâu. Một buổi tối kia, chỉ

vì ý tö mò, tôi muốn bắt chước một

người trong bọn gái đêm kia ...

Thể Lữ dịch

Ngày Nay Giải Tri

1.) TIN CÂU ĐỐI

Vé ra :

Sao hôm mai mọc sớm

Vé đổi của các bạn (những câu đáng chú ý) :

Nhà nông thương tiếc công

(Việt Hưng Hà-nội)

Canh bạc đỏ thành deer

Đắc ý bì ngay anh (Hán Vg)

Vụ hạ thu thuế đồng

(Phạm Khắc Vé)

Người Nam đồng hòn tay

(Trần Quang Phái)

Chú nhỏ nhặt nhầm to

(Tân Băng)

Nhà nghèo sang nhà giàu

(Giục Tăng)

Lúa tam chín tháng mười.

Câu này năm bạn làm giống nhau:
Nguyễn Văn Thọ (Sơn-lát); Trần Duy Lạng (Thanh-hóa); Nguyễn Duy Thành (Hà-nội); Trần Thị Lang Hương (Nam-dịnh); và Lữ Khái.

CÂU HAY NHẤT:

Cửa Bắc Tây ở đông (1)

(Lê-Giác, Hà Đông)

2.) NHẠI THƠ MỀM

Trong cuộc chơi nhại thơ, bạn tao đàm đã lò ra một khiếu khôi hài rất hóm hỉnh. Các bạn đều hiểu rõ sự ngữ ngôn của lối thơ mềm. Nhiều bạn làm xong, khoe với Lêta một cách cảm động rằng : « Thôi ! từ nay thế là tôi thành thi sĩ ».

Đang hết những tác phẩm áy lén báo, e tiếng cười dữ dội gây nên bởi những vần điệu êm mềm sẽ làm bật vía những nhà thơ của ethi phái mới. Như thế không nên, vì ta sẽ mất những dịp vui cười :

Đây chỉ xin đăng hai bài « hay » nhất. Hay theo lối thơ mềm. Nghĩa là khéo léo nhất, gò gắt nhất và cũng nhất cả về sự ngọt ngào.

Bài thứ nhất là của ông Cao Đàm. Ông Đàm hăng hái với lối thơ êm đến nỗi ông nhất định không những chỉ chọn tiếng bình, ông lại nhất định không thêm dùng đến một dấu huyền nào trừ có những vần sán mà ông phải hoa.

Theo chân Xuân trong đêm tha khóng sương,
Thơ ông.. bay cỏ Lan vang đau thương
Nơi mág im ờm non, theo nâm mòn,
Thơ du dương như con em chai đòn,
Thơ, koi ngâm lén, trong nâm trang mờ,
Vui tươi như cỏ thanh xuân mong chờ,
Kết nâm ai thiêu thiêu trên « Sô púa » êm ồng !! Cỏ ! nén im di nâm sương
đêm,, !!!

Cao Đàm

Bài thứ hai của ông Lữ-Khai. Ông Khái dụng công lấy mỗi tiếng trong câu thứ nhất làm tiếng đầu trong từng câu thơ sau. Các thi sĩ tài hoa hào phúc.

BUỒN

Thi nâm chảng, chiều ôm nay em buồn.
Nhân hương lên lòng tơ tan tao luon
Chẳng mờ màng, Xa xám, nơi cõi ta
Chiều không mầu rơi, cõi mra vàng tưởn,
Hòn qua và ngây mai, ai bay nguồn ?
Nay, dùi đầu cho ta xem tâm bồn.
Em say sura nghe dây chung hằng muôn
Buồn trong dân通俗, Lời yêu dồn.

Lữ Khái

1.) Câu này nhiều bạn ghi về những vở
đối tượng tự: Bo Văn, Ông Cử, L. S. M.,
Quán Nhạc, Bình Biểu, Lan Huân, Hồng
B, v. v., v. v. Chúng tôi chọn câu ghi sớm
nhất của ông Lê Giao để tặng thường. (Sáu
tháng bão).

SƠ TỬ - VI MỚI

Lấy bằng các vị hành tinh (planèes) rất hợp với phương pháp Âu-tây, mà cách đoán lại có phần tinh tế hơn.

Sơ tử vi mới này sẽ cho ta biết một cách hiền nhiên, chắc chắn các điều về dì vâng và tương lai của ta.

Ta dùng nó cũng như người dùng kính hiển vi để soi cho rõ các trạng thái dìu may về nhà cửa, tình duyên, con cái, tài lộc, công danh, vận hạn của ta, mà mắt ta không thể thấy được.

Mỗi lá số, có định theo tinh bìn (tableau du ciel) xếp đặt theo lối mới rất đầy đủ. Tên các vị sao và bài giải thích kê bằng chữ quốc ngữ cả. Ngài nào muôn coi, xin cứ gửi ngay thư kèm theo năm, tháng, ngày, giờ sinh và mandat 1p.00 về cho :

M. THANH TUYỀN 47 Place Neyret, Hanoi

Tiếp được thư, trong hạn 8 ngày sẽ có trả lời.

**Ngài nên dùng thuốc
Vạn Bảo thay cho thuốc
bồ thận cựu truyền**

Đời mới, sinh hoạt mới, quý ngài hãy dùng thuốc mới. Thuốc bồ hòn, VẠN-BẢO là thuốc mới do giáo sư TRẦN PHÚC SINH rường Y-học Nam-kinh chế ra. Dùng thay cho thuốc Bồ-thận cựu truyền, hiệu nghiệm gấp 10 lần.

Thuốc VẠN-BẢO trị các chứng đau mỏi xác thịt, đau lưng, ủ tai, bài oái gân cốt vì phòng sự vỡ chưng, hoặc vì thuở nhỏ chơi bời quá độ.

Thuốc VẠN-BẢO là sự tòng hợp các tinh chất quý của động vật, đem bồi bồ những nội hạch cho nhân loại. Tinh chất «Đuông quyết Tinh» cho óc, cho thân, rứng dài của đàn ông và buồng trứng của đàn bà.

Thuốc VẠN-BẢO làm cho đàn ông lớn tuổi lấy lại cái sức mạnh như hồi còn niên thiếu, làm cho đàn bà lớn tuổi có lại cái sắc đẹp là bết nhăn, thịt săn, vú nở v.v.

Thanh niên nam nữ uống thuốc VẠN-BẢO sẽ cầm giữ tẩm xuân như hồi tuan trang mặt. Mọi người lại lâu già, tin nơi hạnh phúc.

Thuốc VẠN-BẢO có đủ tinh hất khiêu động, làm sống dậy những tế bào đã ủ rũ khô héo của người già háp rồi làm tươi trẻ lên. Nhân đó con người davo phèn nugen, chán ngán, cảm thấy sống lại cảnh đời vui vẻ, ăn ả mặn nồng, siêng làm việc, thiết phẫn đấu.

Thuốc VẠN-BẢO có thứ ch đàn ông, có thứ cho đàn bà. Khi mua nên nói rõ

1 hộp dùng 10 ngày 4p00
1 hiệp là 4 hộp 15p00
(Gửi lanh hóa giao ngan)

Tổng phát hành phía Bắc
VẠN HÓA
6, Rue des Cantonais — Hanoi

Tổng phát hành phía Nam
VÔ ĐỊNH DÂN
323, Rue des Marins — Cholo

Nam Phương Hoàng Hậu ngự giá sang Tây. Đi hộ giá ngài có ông Phạm Quỳnh và ông Nguyễn Tiến Lãng.

Đây mới có ông Quỳnh, còn ông Lãng đâu?

Việc tuần lè

(Tiếp theo trang 5)

— Anh vừa mới thêm được 250 000 thanh nến 20 tuổi nhập quân đội theo luật cưỡng bách tòng quân. — Mỹ bỏ ra 1.300 triệu bạc Đông-dương để đóng 24 chiến hạm lớn, trong số đó có hai chiến hạm 45.000 tấn.

Trong một bài diễn văn, ông Hitler đã tố cáo Anh-Pháp muốn bao vây Đức và nói rằng trước năm 1914, Đức cũng đã bị bao vây như thế, song nay Đức quyết chống cự với chính sách đó hơn năm 1914.

Trung Nhật chiến tranh — Quân Nhật lại định đồ bộ ở tỉnh Phúc kiến. Miền duyên hải Phúc kiến luôn luôn bị phi cơ Nhật ném bom. 2 vạn quân Nhật mới đây tiến công từ Sơn Tây sang Thiểm tây, song bị quân Tàu chặn đường. Ở Sơn tây hiện đang có đánh nhau lớn.

Một ủy viên quân sự Anh ở Tàu bị quân Nhật bắt giam vì trong khi đi thăm những phòng tuyến của Tàu ở miền Hoa-bắc đã vi o lâm phòng tuyến của Nhật.

Quân Nhật vừa vây một nhà thờ Mỹ ở Tàu và bắt trên 300 giáo đồ trong số có nhiều giáo đồ Mỹ và ngoại quốc (Tin của Tàu).

Theo tin Nhật thì ở biên giới Nga-Mãn, gần Truong cao Phong, vừa có cuộc xung đột giữa quân Nga và Nhật-Mãn. Phi cơ Nga đã tập trung ở gần biên giới Nga-Mãn

và vừa ném bom xuống một làng ở gần Tương cao Phong.

Uông tinh Vệ đã trở về Thượng Hải để mưu lập một chính phủ trong ương thân Nhật, gồm các chính phủ thân Nhật ở Nam kinh, Bắc bình, Hán khâu và uảng Châu.

Các món thuế tăng đe dùng vào việc quốc phòng đã bắt đầu thi hành từ 1er Juin 1939. Thuế này chỉ tăng tạm thời đến 30 Juin 1941, nhưng xét ra nếu cần, chính phủ có thể gia hạn một năm nữa.

Thành phố Hà Nội dự định tăng thuế người Tàu sang lánh nạn ở đây lên 900.; như thế thành phố sẽ thu được thêm độ vài vạn đồng.

Giá thực phẩm lại tăng — Từ đầu tháng Juin đến nay giá thực phẩm ở khắp các tỉnh lại cao lên hơn trước, và nhất là ở hai thành phố Hà-nội và Hải-phòng.

Nhiều người cho nguyên nhân việc lên giá này là do ảnh hưởng của việc tăng các món thuế vừa rồi về việc phòng thủ Đông Dương.

Tăng giá công tối thiểu của thư **thuyền** — Vì giá sinh hoạt cao nên Hô đồng định lương tối thiểu đã phải tăng giá cengo thợ ở khắp các khu vực lên từ 1 đến 3 xu. Lương tối thiểu của thợ ở Hà-nội và Hải-phòng trước định là 25 xu (đàn ông) 20 xu (đàn bà) và 15 xu (trẻ con) nay tăng lên 28, 23 và 17 xu.

Tin thể thao — Nam Hoa đá ba Racing Club 6-0, ba hội tuyển Bắc-kỳ 6-0, và hòa với đội Liên-quân Hoa-việt Hà-nội — Hải-phòng 2-2. Nam hoa sẽ vào Nam đá hai trận với hội tuyển B và hội tuyển A trong ấy.

SÁCH, BÁO MỚI

Chúng tôi vừa nhận được cuốn sách « Souvenirs d'un enfant de campagne » của ông Trần Văn Tùng, ông toàn quyền Jules Brévié đề tựa. Ông Trần Văn Tùng là tác giả những cuốn « l'École de France », « Aventures intellectuelles » mà chúng tôi đã giới thiệu với độc-giả Ngày Nay.

Xin cảm ơn tác giả. Và chúc tác giả chuyển này sang Pháp — ông Trần Văn Tùng vừa được Chính-phủ Đông-dương phái sang Pháp dự lễ kỷ niệm cách mạng dân quốc, — sẽ có một công nghiệp văn chương rực rỡ ở bên ấy.

Sách « Hoa-Xuân », loại sách dành riêng cho trẻ em, mỗi tuần xuất bản một số, giá 5 xu. Đã có bán tập một.

Sách tự học tiếng Tàu giá 0p.45.

Sách dạy khiêu vũ giá 0p.35.

Sách quốc ngữ vũ lòng giá 0p.10.

Cái đồng hồ giết người (trọn bộ 3 số) giá 0p.06.

Hai sác một đầu (trọn bộ 3 số) giá 0p.07.

Khi vingt trăng thiếu (thơ) của Dương Tu giá 0p.20.

Con Ông, tuần báo trào phúng, văn chương và xã hội ra ngày chủ nhật, giá mỗi số 0p.10. Tòa báo: 37 phố Hàng Quạt, Hanoi.

Trào Phúng, tuần báo văn chương và trào phúng do ông Lê Đức Túc Bút Sogn sáng lập đã xuất bản ngày 2 Juin Tòa báo 433/2 Rue Paul Blanchy Saigon

HỘP THƯ

Ô. Claude Bourrin. — Đã nhận được mandat. Cảm ơn.

Khai Hưng

Cải chính

« Người lịch sử » kỳ trước không phải của Tân Lang, nhưng là của Mai Biên, vậy xin cải chính.

Trong « Cuốn sổ tay » kỳ trước, về đoạn « Thanh hóa » nhà in xếp lầm chữ « phủ » ra chữ « sứ ». Xin đọc:

Ông phủ (chứ không phải ông sứ) lập tức nhớ ra và đã lập tức tìm thấy 53 phiếu ấy trả dán Đa sī ».

Vêtements d'enfants

VĨNH - LONG

53 Rue de la Citadelle HANOI 53

Nhà chuyên may quần áo trẻ em mở trước nhất

BÁN BUÔN BÁN LẺ KHẨU ĐÔNG-DƯƠNG

QUẦN ÁO MAY SẴN HOẶC BỌ CẮT THEO MẪU

RẤT TIỆN CHO CÁC TRẺ EM VẬN ĐI LÈ, BÌ CHƠI VÀ BÌ HỌC

CÁC NHÀ BUÔN MUỐN ĐƯỢC NHIỀU HOA HỒNG VÀ ĐỂ BÁN NÊN BUÔN ÁO VĨNH LONG

TRONG SÒ SAU : Thè lệ Giải thưởng

Tự Lực Văn Đoàn năm 1939 — 200 đ.

VŨ BÃI BÊ THÁI-NINH

Viện dân biểu Bắc kỳ can thiệp

HÚNG tôi vừa được ông Bảo-đức-Quý, dân biểu hụt Thái-binh, báo tin ông đã yêu cầu viện dân biểu Bắc-kỳ can thiệp để xin chính phủ thủ tiêu hai đạo nghị định bắt công cho hai anh em Ngô-vân-Pnú 1.500 mẫu ruộng ở bãi bờ Tân-bời.

Ông Bảo-đức-Quý cho chúng tôi xem một bức thư của ông viên trưởng Phạm-lê-Bồng trả lời ông về vụ này.

Theo bức thư ấy, tài liệu về vụ bãi biển Thái-ninh đã sưu tập đủ cả, chỉ nay mai viện dân biểu Bắc-kỳ sẽ mang ra đề thỉnh cầu chính phủ đổi lại cho dân nghèo Thái-ninh 1.500 mẫu ruộng đã cho anh em Ngô-vân-Pnú.

Chúng tôi mong rằng chính phủ sẽ lưu ý đến lòng công phẫn của bao hết bão chí Bắc-kỳ và các viện dân cử ở Đông dương về vụ này, và sự can thiệp của viện dân biểu sẽ có nhiều kết quả tốt đẹp cho dân nghèo Thái-ninh.

Ông Công sứ Rivière sẽ cho phép dân Tân-bời mang vụ bãi biển Thái-ninh ra trước tòa án cai trị.

Trong một buổi hội kiến ở tòa sứ Thái-binh, ông Công sứ đã ngỏ ý cho chúng tôi biết ông sẽ vui lòng cho phép dân Tân-bời mang vụ bãi biển Thái-ninh ra trước tòa án cai trị. Ông chỉ còn đợi thượng lệnh của ông Thống sứ De Taste.

Thực là một tin mừng cho dân nghèo Thái-ninh, tỏ ra rằng ông Công sứ Rivière là vị chủ tinh minh mẫn. Chúng tôi chắc rằng ông thống sứ De Taste là một vị thượng quan rất mực công bình sẽ đồng ý với ông công sứ Rivière và cho phép dân Thái-ninh mang vụ bãi biển Tân-bời ra trước tòa án cai trị.

Giữa lúc tình hình quốc tế nghiêm

trọng này, giữa lúc dân quê đang sửa soạn hi sinh chịu những khoản thuế mới để tăng lực lượng cho việc phòng thủ Đông dương, không có điều gì làm cho họ vui lòng, không có điều gì an ủi họ bằng một chính sách công minh,

bảo vệ quyền lợi của họ một cách chắc chắn, làm cho họ tin cậy ở công lý nước Pháp và yên ổn làm ăn.

Chúng tôi yên trí rằng lòng thương dân của ông toàn quyền Brévié và sự minh mẫn của ông thống sứ De Taste sẽ mang lại cho dân quê các làng phụ cận bãi biển Tân-bời những bát cơm mà họ đang mong mỏi và hi vọng được hưởng.

Phạm văn Binh

NGÀY NAY Ở KHẮP NOI

Tin Thần... kinh

VÙA RỒI ở Huế có cuộc tập phong không lần thứ nhì. Cả thành phố tắt đèn trong hai tiếng đồng hồ. Lần này có còi điện báo tin, chuông nhà thờ và tiếng trống đánh lảng. Vào khoảng chín giờ tối, tiếng còi điện báo tin có máy bay tưởng tượng đến. Thét lên vang trong ba phút đồng hồ, rồi tiếng còi im bặt. Nhưng tiếng trống lảng cứ inh ỏi dội nêu mǎt. Như thế thì không khác gì lóe tiếng kêu to : « Thưa ông tôi ở bụi này. » Vì tiếng trống to đến nỗi giá có máy bay thì họ nghe thấy thật.

Đến lượt máy cài xe với rồng đi chửa lứa tưởng tượng. Xe chạy chừng chừng êm và nhẹ. Người chạy theo sau xe không phải là đội quân chửa lứa, mà chính là đoàn học sinh tưởng có đám cháy thật.

Về phía hoàng thành có nhiều nhà các quan không chịu tắt đèn. Cặp mắt tôi lầm cháng? Hay đó chỉ là các ngọn đèn trời đang soi xét?

Trong cuộc ngày dù qua Pháp, ông Phạm Quỳnh đã lãnh chức hộ giá đại thần. Ông ta tạm biệt đất Thần kinh sau nhiều bữa tiệc trà và sau nhiều câu nói rất xuôi và rất gọn.

Ngày xưa xung chức hộ giá thường là các quan võ. Nhưng ngày nay quan võ ở Triều đình

Huế không có, hay chỉ có ở ngoài cái võ, nên suy tới nghĩ lui, Nam Triều tiền cù ngay quan văn... sĩ.

Ông Phạm Quỳnh qua Pháp, ông Thái vua Toản lại phái kiêm quản bộ Quốc dân Giáo Dục và xung chức Lưu-kinh Đại-thần. Công việc ở Bộ Lai đã nhiều lại nhiều thêm.

Dân trong nước nghe tin này đều ước mong được thấy vài tia sáng lấp rạng ngồi trong học giới.

Nhưng ông Thái-vua Toản vừa ghé vào bộ mới, các trưởng đã đưa nhau đóng cửa nghỉ hé.

Ông Phạm Quỳnh đi, ông Nguyễn tiến Lãng cũng đi.

Một đoạn chuyện Tàu này về đời Hạ Hán bắt ta nghĩ ngợi :

Ông Vi tử Lộ là một nhà hiền biết nước Yên. Lúc ông ta vừa bước chân ra khỏi nhà định qua chui bèn nước Sở, thì hai cây dương liễu trước sân tự nhiên buông rũ ngon. Ông ta thấy thế trở vào nhà, thì hai cây dương liễu lại tươi tốt như cũ. Ông ta không đi nữa.

Ông Nguyễn tiến Lãng là một nhà văn trong số họ. Lúc ông ta sắp rời « Đông Dương ngọt » thì nghe đâu một cái trụ gỗ trước nhà ông tự nhiên ngã sập. (Nhưng còn cái trụ khác thì vẫn đứng thẳng như thường).

THỊNH KHÔNG

ĐIỂM BÁO

(Tiếp theo trang 7)

có muôn cài cũng chẳng được). Họ dùng cách thể này: là vu cáo cho người ta những việc tưởng tượng và không có liên lạc gì đến văn chương hay tư tưởng.

Hết lời dụng sự trùng tên để nêu cái việc ca-vát ở Hàng Đào, họ lại nói đến việc Trần quan Cần, thuật lại một cách sai lạc đi, tất nhiên!

Gần đây, cũng đường, họ lại làm như thế. Cái việc Hoàng Đạo đầy tài từ Vượng ra ngoài, vì ông này muốn vào xem chợ phiên Ánh Sáng không có vé, lại được họ nhắc đến và bị ra đủ mọi điều, tưởng đâu làm xấu người ta được.

Cứ mỗi lần họ trả lời thì họ lại vu cáo mỗi lần; những người không có tâm địa mà đến hước đường cùng thì vẫn vậy.

Tôi cũng có thể đặt điều ra để khái như thế này: « ông A đã bị người ta tát hai cái hôm qua » hoặc: « ông B đã bị đánh đau ». v.v.

Nhưng để làm gì? Để người khác rõ, cái tâm địa xấu xa của mình chẳng? Nếu đây là cái mục đích của T.T.T.N. theo đuổi, thì họ đã đạt được rồi.

Lại mưu mẹo

Đọc xong bài trên đây, tôi chắc ông Kiều lại nghĩ ra một mưu mẹo gì khác để nói xấu chứ chẳng không. Và nếu cùng đường, thí ông lại vu cáo cho mà xem.

TIỆN SĨ

CẨU Ô

Cần người làm

— Cần ba cô giáo, trẻ tuổi, vui vẻ, có C. E. P. F. I. để dạy ở một trường ở Hà-nội. Làm lâu, lương ao. Hỏi: N° 155 Bd. Henri d'Orléans trước ngày 15-6, từ 18 giờ 30.

Tìm việc làm

— Thiếu nữ, dáng dấp, thạo tiếng Pháp, muốn tìm việc làm (thư ký nhà buôn hay bán hàng). Đi xa cũng được. Hỏi tòa báo.

Mách giúp

MỐI GIA ĐÌNH NÊN BÈ Ý ! KHI HỮU SỰ KHỎI RỐI TRÌ !
Mùa hè năm nay khi trời rất nóng bức, bình « Cảm nhiệt » phát sinh rất mãnh liệt, hiện đã làm cho lâm người thiệt mạng rồi. Vậy trong gia đình, nếu có người bị bệnh « Cảm nhiệt » sinh hòn mê, lâm kinh, Ban, Trái, nhức đầu v.v., hãy nhớ tìm cho được thuốc « BẮC-AI TRẦN CHÂU TÂN » thời bệnh trong 45 phút, lanh bình trong 48 giờ, không nói ngoa.

Nhà hảo tâm muốn cứu giúp đồng bào lao khổ về bệnh « Đau mắt » nên gửi thư và 3 cái cát có dân thơ, chúng tôi sẽ gửi tặng thuốc « Nhân dược » trị giá 50 bệnh nhân.

BẮC-AI
100 Bd Tông-đốc-phương — CHOLON

Leçons particulières

de Français & de Mathématiques

Préparation au Baccalauréat (1ère partie)

au DECI, au BE (2ème session 1939)

aux concours d'admission aux collèges et lycées.

S'adresser à M. VŨ BÌNH LIÊN

9bis Angle voie 34 et Rue Hồng Phúc, Hanoi

NGÀY NAY ĐIỀU TRA

(Tiếp theo trang 15)

Vụ từ chức lên đến phủ Thống sứ

Sau khi nộp đơn từ chức ở nhà tổng đốc và tòa sứ Thái Bình không có công hiệu, và một lần là đơn của hương lý lồng Dục-linh bị ông tổng đốc Nguyễn Bá Tiệp sé di, không chấp, chức dịch hai tông liền làm đơn chung, ký tên đóng triện gửi lên phủ Thống sứ xin từ chức. Lá đơn ấy gửi bằng thư bảo đảm từ ngày 10 Mai. Và từ đây, hương lý Dục-linh và Tô-xuyên vẫn ngóng trông tin tức.

Dư luận chung quanh phò huyện

Tôi đã biết gần hết những điều tôi muốn biết do nơi bạn hương lý từ chức. Nhưng tôi còn cần phải hỏi thêm những người chung quanh huyện lỵ xem dư luận ở đây đối với ông tri huyện Vũ-đinh-Phan ra sao.

Một bà giáo đã cho chúng tôi biết : « Ông huyện mới này đối với các người làm việc thì rất nhã

nhận. Còn đối với dân sự thì chỉ nghe đồn thấy ông ta hay bắt hương lý qui. Có thể thôi. »

Một người linh cơ trong lúc vô tình, kể với tôi :

— Quan tôi hay bắt qui lâm. Ít lâu nay đã đổi bão tính và dễ dãi hơn trước nhiều.

Một người thám tử mà tôi đã gặp hôm đầu trên ô tô cho tôi nhiều tài liệu nhất. Tình cờ tôi lại gặp anh ta ở nhà ông hội Kinh làng Lý Xá hôm sau. Anh ta cho tôi biết

anh ta đi do thám về việc hương lý từ chức và anh ta kết luận :

— Theo ý tôi, vụ này có nhiều sự thực ở trong. Tôi đã phải dùng hết mánh khôn để gọi chuyên, nhưng chỉ có một ông lão ngoài 80 tuổi ở cửa huyện chịu nói là quan huyện mới này có tính nóng và ngay hôm đầu đã nọc lão thủ từ ra đánh ba chục roi vì tội dở chuồng ngựa của ông huyện cũ cho. Còn việc bắt hương lý qui thi cũng có, chứ không phải không cả. P.V.B.

Đã có bán

Một tập tranh in nhiều màu trên giấy dày thượng hạng khổ rộng 25 x 32

50 mẫu y phục phụ nữ LEMUR

do họa sĩ Cát Tường vẽ và xuất bản. Nhà xuất bản Đời Nay phát hành.

Có đủ các kiểu áo từ người nhón đến trẻ em. Có lời chỉ dẫn rõ ràng về cách lựa kiệu, cách may, chọn màu và kích thước để tiện mua vải.

Giá 1\$80

MUỐN ĐƯỢC

Răng trắng, lợi dỏ, miệng cười tươi nên dùng thuốc đánh răng sát trùng

ECLAT D'ARGENT

Có bác khắp nơi và ở :

PHARMACIE DU BON SECOURS

52 Bd ĐỒNG KHÁNH — HANOI

Cần nhiều hàng bán lẻ khắp Đông - Dương

Đã có bán

Thiều Lâm

Quyền - Thuật đấu-pháp đòn-bắn
118 hình vẽ song luyện
Do một nhà đại quyền sư phải Thiều-Lâm đã khéo xếp đặt các lối đánh đòn liên tiếp nhau và cách biến riêng rất hợp pháp tắc theo sức trang binh của mọi người khiến ai cũng có thể hiểu và học lấy một mình được.

Son rất công phu, in đẹp, bìa 7 màu, sách dày 130 trang.

Giá bán 0p.30 một cuốn
MINH - PHƯƠNG XUẤT - BẢN

Tổng phái hành toàn cõi Bắc-kỳ
LIBRAIRIE CENTRALE

120 Rue du Pont en bois — Hanoi

Thư từ và ngân phiếu xin gửi cho
M. Tô-vân-Đức

Các ngài muốn mua thì gửi thêm cho
0p.06 nữa là 0p.36 bằng tem cũng được

Bệnh khí hư

Đàn bà có khí hư là vì có kinh mà không kiêng, hoặc làm lượng nhiều, ăn uống thất thường, hoặc vì bệnh tinh người chồng chuyển sang. Kíp nên uống thuốc của

ĐỨC THỌ ĐƯỜNG

131, Route de Hué — Hanoi

sẽ được khỏi chắc chắn. Giá 1p.20 một hộp, uống 3 ngày. Nhà thuốc đã nổi tiếng chữa các bệnh lâu, giang-mai, hạ cam, v.v. bắt cứ nặng nhẹ, đều được khỏi rút nọc. Thuốc lậu 0p.60 một hộp. Giang-mai 0p.70. Hạ cam 0p.30. BẠI-LÝ : Quang-Huy Haiduong — Ich-Tri Ninh-binh. Mai-Linh 60-62 Paul Doumer, Haiphong

Thuốc quần và xì-gà

MELIA

Hút êm đọng
và thơm ngon

ĐẠI-LÝ ĐỘC QUYỀN

L. Rondon & Cie L^t 21 Bd Henri-Rivière HANOI

RƯỢU CHỒI HOA-KÝ

Các bà sinh nở muốn khi ra cữ, được
để da, thẩm thịt, mạnh khỏe như thường,
không lo tê thấp, đã lại được ngay. Chỉ
rõ Rượu Chồi Hoa-Ký thì không lo
ngại gì hết. Rượu Chồi Hoa-Ký này trị
được nhiều chứng rất giỏi là: Sinh nở,
tê-thấp, mệt-thao, đau lưng, đau móm,
đầy bụng, đau bụng, chân tay mỏi mệt,
tim thịt, sỏi thận, bị đòn, bị ngã chảy
máu, đứt tay, cảm hàn, cảm thử, rao đầu
khỏi hết, biến hiệu vô cùng. (Ai muốn
muốn xin cứ hỏi ở các nhà Đại-lý).
Phòng Tích « CON CHIM » ở khắp các
tỉnh Trung-Nam, Bắc-Kỳ, Cao-Mèn, Laos.

RƯỢU CHỒI HOA-KÝ
Hộp lớn: 150 grs brut: 5.000
Hộp nhỏ: 80 grs: 3.000

Tôi mời về...

Cách hai năm trời không quảng cáo nữa là vì tôi
cần có ngày giờ để học thêm mấy khoa hay
biết về từ vựng địa lý, may đã hoàn toàn tôi mới
trở về quê hương và mở phòng coi bói để giúp bà
con giải quyết những sự khó khăn về tinh thần.

Các ngài muốn hiểu
rõ những điều bí
hiểm trong đời các
ngài như về công
danh, tình duyên,
vận hạn, mồ mả

thì biên thư cho tôi, gửi tên tuổi, họ, và kèm ngân
phiếu làm tiền nhuận bút, trong ít bữa sẽ nhận được
bản số nói đủ cả về tương lai, dù vắng và hiện tại.

Professeur NGÔ VI THIẾT

N° 15 voie 34 — Hanoi
(đốc Hàng Than, sau chùa Hòa-giai)

Giá coi: coi quẻ 1p.00 — Tử vi 5p.00.

Sữa

NESTLÉ Hiệu Con Chim

SỨC MẠNH CỦA TRẺ CON
BAO THẦU CHO CHÍNH PHỦ PHÁP

Hội xin không mất tiền quyền
sách dạy cách nuôi trẻ của
bác sĩ Vidal soạn ở hàng
NESTLÉ, phố Paul Bert, số 55
— HAIPHONG —

MỘT PHƯƠNG LẬP BỘN

có bảo đảm chắc chắn, vững
vàng mà lại mỗi tháng, có hy
 vọng trúng một Số vốn lớn

Đây là Vé mời cách thức P mà

Hội Vạn-Quốc Tiết-Kiệm

Hội tư bồn chiếu theo chỉ dụ ngày 12 Avril 1916

Vốn đã đóng tất: 1 triệu lượng bạc và 8.000.000 quan tiền Pháp

Hội quán: 7, Đại-lộ Edouard VII ở THƯỢNG-HẢI

Hảng chánh ở Đông-pháp: 26 đường Chaingneau

SAIGON, Sở thương mại Saigon 20

giúp cho quý ngài dặng gây ra số vốn:

500\$	mỗi tháng đóng	1\$25		4.000\$	mỗi tháng đóng	10\$00
1.000	—	2,50		5.000	—	12,50
1.500	—	3,75		8.000	—	15,00
2.000	—	5,00		10.000	—	20,00

Vé này dặng lãnh vốn mục đích (từ 500\$ tới 10.000\$) bởi
cuộc xổ số hằng tháng hay là khi mãn hạn (25 năm) nếu vé không
đặng may trúng ra trong 300 cuộc xổ số hằng tháng.

HỘI BẢO ĐẢM 12 CUỘC XỔ SỐ MỖI NĂM

Vé tiết kiệm cách thức P đặng dự cuộc xổ số hằng tháng từ
tháng đầu mới mua. Như vậy nên người mua vé, chẳng những
chắc chắn sẽ dặng lập nên một số vốn, mà lại có hy vọng dặng lập
tức một số lời to (400 lần số tiền tháng đã góp nếu vé trúng ra
trong tháng đầu).

PHẦN LỢI KHÁC CỦA VÉ TIẾT-TIỀM
của

Hội Vạn-Quốc Tiết-Kiệm

ĐÓI CHỦ DỄ DÀNG, khỏi tốn hao rắc rối chi hết.

CÓ GIÁ CHUỘC LẠI khi đóng góp được hai năm,

DẶNG VAY 90% số giá chuộc vé.

ĐƯỢC BẤT ĐỘNG LẠI trả số góp trả và tiền lời hay là gia kỳ hạn,

ĐƯỢC CHIA HƯỚNG LỜI CỦA HỘI bởi cuộc xổ số phụ hay là tăng

thêm số bảo kiếm.

ĐƯỢC BÓNG GÓP TRÈ MỘT THÁNG

Số tiền trả cho chủ vé trúng số hoặc bán lại (tới ngày 31 DÉCEMBRE 1938)	\$ 2.329.214,17
TIỀN LỜI đã chia ra cho người cầm vé ở Đông-Pháp tới ngày 31 DÉCEMBRE 1938, gần	84.601,40

SỰ BẢO ĐẢM CHO VÉ TIẾT KIỆM
của

Hội Vạn-Quốc Tiết-Kiệm

Số tiền dự trữ (Hội cam đoan với chủ vé) tới ngày
31 Décembre 1938 \$ 2.317.813,86

Số tiền để bảo đảm số cam đoan trên đây (Tài

sản có thể chung, động sản vẫn vắn

2.457.608,07

Tức là quá số tiền cam đoan được 139.794,11

Mua vé hay là hỏi điều lè xin do nơi:

Hội Vạn-Quốc Tiết-Kiệm

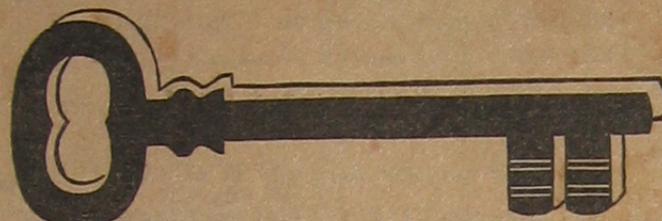
CHI NGÂNH { SAIGON, 26 đường Chaingneau

HANOI, 8ter phố Tràng-thi

và nơi Đại-lý khắp cõi Đông-Pháp

Biểu các ngài cái chìa này

dé mờ coi

Gia đạo, tiền tài, công danh, vợ con, tình duyên, bệnh tật...

Chỉ cần gởi tên họ, tuổi, chữ ký và 9 hào hoặc 15 con tem 6 xu.

Mtre Khanh son
36 JAMBERT - HANOI

Rentrée des classes

Vous trouverez à l'I.D.E.O. tous les articles scolaires nécessaires à vos enfants

Articles de bonne qualité leur donnant le goût du travail.
Articles à RÉCLAME vous permettant de faire des économies :

Cahier de Brouillon « RECLAME » 100 pages . . .	0\$12
Boîte de 100 copies doubles, beau papier . . .	1.80
Ramotte de 100' — quadrillé multiple . . .	1.00
Plumier laqué, couvercle chromos . . .	1.05
Compas sur panoplies : 15 et 4 pièces . . .	0\$65 — 0.48
Compas plats nickelé reversible double usage . . .	1.18
— — — en pochette . . .	2\$85 — 2.20 & 1.55
Nécessaire scolaire 4 pièces pochette cuir . . .	0.52

Catalogue des articles scolaires sur demande

L'I.D.E.O.

LIBRAIRIE - PAPETERIE — HANOI - HAIPHONG

Vị cứu tinh của các bệnh nhơn
HOA LIỀU và **PHONG TÌNH**

là

SƯU ĐỘC BÁ ỦNG HOÀN số I

Chuyên trị tận gốc tuyệt nọc các chứng bệnh phong tình như : Lậu, Tim la, Dương mai Hạch xoài, Cột khí, Sang độc v.v... chàng luận là lâu, mau, đau cho độc nhập cốt đi nữa thuộc SƯU ĐỘC BÁ ỦNG HOÀN cũng tòng lời độc ra đứt tuyệt, khôi cân trừ càng không hại sanh dục, không hành bệnh nhơn.

Mỗi hộp uống 4 lần, giá 1\$50

Nhà thuốc **ÔNG-TIỀN**
11, Rue de la Soie, Hanoi